

Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS

PAOLO MENGOTZI

22 päivänä syyskuuta 2016¹

Yhdistetyt asiat C-247/15 P, C-253/15 P ja C-259/15 P

**Maxcom Ltd (C-247/15 P),
Euroopan komissio (C-253/15 P) ja
Euroopan unionin neuvosto (C-259/15 P)
vastaan**

Chin Haur Indonesia, PT

Muutoksenhaku — Kauppapolitiikka — Polkumyynti — Täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 501/2013 — Erityisesti Indonesiasta lähtöisin olevien polkupyörien tuonti — Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentaminen koskemaan kyseistä tuontia — Asetus (EY) N:o 1225/2009 — 13 ja 18 artikla — Kiertäminen — Joidenkin tutkimuksen kohteena olevien tuottajien/viejien kieltäytyminen yhteistyöstä — Kiertämisen osoittava näyttö — Yhtäpitävien seikkojen kokonaisuus — Puutteelliset perustelut — Menettelyllisten oikeuksien loukkaaminen

1. Tämä ratkaisuehdotus koskee kolmea valitusta, joissa Maxcom Ltd, Euroopan komissio ja Euroopan unionin neuvosto vaativat unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 19.3.2015 antaman tuomion Chin Haur Indonesia v. neuvosto² (jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla kumottiin neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 501/2013³ (jäljempänä riidanalainen asetus) 1 artiklan 1 ja 3 kohta siltä osin kuin ne koskevat Chin Haur Indonesia, PT -nimistä yhtiötä (jäljempänä Chin Haur), joka oli kantajana unionin yleisessä tuomioistuimessa.

2. Näiden kolmen yhdistetyn asian yhteydessä unionin tuomioistuin saa ensimmäistä kertaa tilaisuuden⁴ ottaa valitusasiassa kantaa polkumyyntitullien kiertämisestä koskeviin unionin säännöksiin. Kyseiset säännökset sisältyvät asetuksen (EY) N:o 1225/2009 (jäljempänä perusasetus)⁵ 13 artiklaan, jonka mukaan toimielimet voivat tietyin edellytyksin laajentaa käyttöön ottamansa kolmannesta maasta peräisin olevan tuotteen tuontia koskevat polkumyyntitullit koskemaan samankaltaisen tuotteen tuontia toisesta maasta, jotta vältetään alkuperäisten polkumyyntitullien kiertäminen.

1 — Alkuperäinen kieli: ranska.

2 — T-412/13, EU:T:2015:163.

3 — Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 990/2011 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta koskemaan Indonesiasta, Malesiasta, Sri Lankasta ja Tunisiasta lähtöisin olevien polkupyörien tuontia riippumatta siitä, onko alkuperämaaksi ilmoitettu Indonesia, Malesia, Sri Lanka tai Tunisia, 29.5.2013 annettu asetus (EUVL 2011, L 153, s. 1).

4 — Tämä ratkaisuehdotus esitetään samanaikaisesti kuin asioihin C-248/15 P, Maxcom v. City Cycle Industries, C-254/15, komissio v. City Cycle Industries ja C-260/15 P, neuvosto v. City Cycle Industries liittyvä ratkaisuehdotus; mainituissa asioissa ovat kyseessä samojen valittajien tekemät kolme valitusta, jotka koskevat valituksenalaisen tuomion kanssa samana päivänä annettua, samaan riidanalaiseen asetukseen liittyvää unionin yleisen tuomioistuimen tuomiota. Kyseisissä kolmessa valituksessa esille nousseet kysymykset ovat analogisia tässä asiassa esillä olevien kysymysten kanssa.

5 — Polkumyyntillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisen 30.11.2009 annettu neuvoston asetus (EUVL 2009, L 343, s. 51 ja oikaisu EUVL 2010, L 7, s. 22), sellaisena kuin se on muutettuna 13.6.2012 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1168/2012 (EUVL 2012, L 237, s. 1).

3. Unionin tuomioistuin saa erityisesti tilaisuuden selventää vaatimuksia, jotka koskevat komission ja neuvoston (jäljempänä yhdessä toimielimet) esittämää näyttöä kiertämisen toteen näyttämiseksi. Oikeuskäytännössä on annettu jo erinäisiä ohjeita todistustaakasta ja vaaditun näytön tasosta. Unionin tuomioistuin on kuitenkin antanut nämä ohjeet asioissa, joiden taustalla oleva tosiseikasto oli erityinen: kaikki asianomaiset osapuolet olivat kieltäytyneet toimimasta yhteistyössä toimielinten kanssa tutkimuksessa, jolla pyritään näyttämään kiertäminen toteen ja joka perustuu tutkimuksen kohteena olevien tuottajien/viejien vapaaehtoiseen yhteistyöhön.

4. Käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuimen on täsmennettävä kyseisen oikeuskäytännön näkökulmasta toimielimiä koskevia näyttöön liittyviä vaatimuksia, joiden on täyttyvä kiertämisen toteen näyttämiseksi, kun taustalla olevat tosiseikat ovat toisenlaiset siten, että ainoastaan osa tutkimuksen kohteena olleista tuottajista/viejistä oli kieltäytynyt yhteistyöstä, eivät ne kaikki.

I Asiaa koskevat oikeussäännöt

5. Vaikka kiertämistä on käsitelty WTO:n GATT-sopimusta koskevien neuvottelujen yhteydessä, asiasta ei ole päästy sovintoon. Vuoden 1994 polkumyynnistäntöihin⁶ ei siten sisälly lopulta yhtään määräystä kyseisestä asiasta.⁷ Näin ollen Euroopan unioni on antanut yksipuolisesti omat kiertämisen vastaiset säännökset.⁸

6. Perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmannessa virkkeessä määritellään kiertäminen ”kolmansien maiden ja [unionin] tai toimenpiteiden kohteena olevan maan yksittäisten yritysten ja [unionin] välisen kaupan rakenteen muutokseksi, joka johtuu käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole riittävästi perusteita tai jolla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen, ja kun lisäksi on olemassa näyttöä vahingosta tai siitä, että tullin korjaavat vaikutukset vaarantuvat samankaltaisen tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta, ja näyttöä polkumyynnistä verrattuna samankaltaisen tuotteen aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin, tarvittaessa 2 artiklan säännösten mukaisesti”.

7. Perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa luetellaan ei-tyhjentävästi edellisessä alakohdassa tarkoitetut käytännöt, menettelyt tai toiminta, joihin kuuluvat muun muassa ”toimenpiteiden kohteena olevan tuotteen lähettäminen kolmansien maiden kautta” ja ”2 kohdassa esitetyin edellytyksin tapahtuva osien kokoonpano [unionissa] tai kolmannessa maassa”. Perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa määritellään kolme edellytystä, joiden on kaikkien täyttyvä, jotta unionissa tai kolmannessa maassa tapahtuvan kokoonpanotoiminnan voidaan katsoa olevan voimassaolevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämistä.⁹

6 — Sopimus tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta (EYVL 1994, L 336, s. 103), joka sisältyy Maailman kauppajärjestön (WTO) perustamissopimuksessa, joka on hyväksytty Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa (1986–1994) laadittujen sopimusten tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa 22.12.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/800/EY (EYVL 1994, L 336, s. 1), olevaan liitteeseen 1A.

7 — Ks. perusasetuksen johdanto-osan 22 perustelukappale sekä julkisasiamies Botin ratkaisuehdotus Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:261, 10 kohta).

8 — Ks. ennen perusasetuksen antamista voimassa olleiden unionin kiertämisen vastaisten säännösten viitetiedoista julkisasiamies Botin ratkaisuehdotus Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:261, 9 kohta).

9 — Kyseisessä säännöksessä säädetään tarkemmin sanottuna, että kokoonpanotoiminnan katsotaan olevan voimassa olevien toimenpiteiden kiertämistä, jos a) toiminta on alkanut tai huomattavasti lisääntynyt polkumyynnitutkimuksen vireillepanosta alkaen tai juuri ennen sitä ja jos kyseessä olevat osat tulevat maasta, johon sovelletaan toimenpiteitä; b) osat muodostavat vähintään 60 prosenttia kokoonpantavan tuotteen osien kokonaisarvosta; kiertämistä ei missään tapauksessa katsota tapahtuvan, jos kokoonpanossa tai valmistuksessa käytettävien osien arvonlisäys on enemmän kuin 25 prosenttia valmistuskustannuksista; ja c) tullin korjaavat vaikutukset kumoutuvat samankaltaisen kokoonpanon tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta, ja jos on todisteita polkumyynnistä verrattuna samankaltaisten tuotteiden aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin.

8. Perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdan mukaan tutkimus pannaan vireille asetuksella komission aloitteesta taikka jäsenvaltion tai minkä tahansa asianomaisen osapuolen pyynnöstä, jos on olemassa riittävä näyttö 1 kohdassa luetelluista tekijöistä. Jos lopullisesti vahvistettujen tosiseikkojen mukaan on perusteltua laajentaa polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisalaa, neuvosto päättää asiasta komission ehdotuksesta, jonka tämä tekee kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa.

9. Perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdassa annetaan mahdollisuus myöntää joillekin yrityksille vapautuksia kiertämisen vastaisista toimenpiteistä. Siinä säädetään seuraavaa: ”Tuontia ei kirjata – – eikä siihen sovelleta toimenpiteitä, jos niillä kauppaa käyvät yritykset on vapautettu tulleistä. Asianmukaiseen näyttöön nojautuvat vapautuksia koskevat pyynnot on tehtävä tutkimuksen vireillepanosta annetussa komission asetuksessa vahvistetussa määräajassa. Jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan [unionin] ulkopuolella, vapautus voidaan myöntää niille tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä yhteenkään toimenpiteiden kohteena olevaan tuottajaan, ja joiden osalta todetaan, etteivät ne ole osallisina tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa määritellyissä kiertämiskäytännöissä. – – Nämä vapautukset myönnetään komission päätöksellä – – tai toimenpiteet käyttöön ottavalla neuvoston päätöksellä, ja ne ovat voimassa kyseisessä päätöksessä vahvistetun ajan ja siinä vahvistetuin edellytyksin. – – Vapautus voidaan myöntää myös toimenpiteiden soveltamisalan laajentamiseen johtaneen tutkimuksen päättämisen jälkeen.”

10. Perusasetuksen 18 artiklassa, jonka otsikko on ”Yhteistyön puuttuminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Jos osapuoli, jota asia koskee, kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä asetuksessa säädettyssä määräajassa tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella.

– –

3. Jos tietyn osapuolen, jota asia koskee, esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, sillä edellytyksellä, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

– –

6. Jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä ja jos olennaisia tietoja ei näin ollen toimiteta, lopputulos voi olla osapuolelle vähemmän suotuisa kuin se olisi ollut, jos osapuoli olisi toiminut yhteistyössä.”

II Asioiden tausta ja riidanalainen asetus

11. Asioiden taustaa on käsitelty tarkemmin valituksenalaisen tuomion 1–28 kohdassa, joihin tässä viitataan. Muistutan tämän menettelyn osalta ainoastaan, että unionissa oli otettu käyttöön jo vuonna 1993 polkumyynnitulli, joka koski Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuontia yhteisöön. Kyseistä polkumyynnitullia on tarkistettu sittemmin useaan otteeseen, ja lopulta se päätettiin säilyttää 48,5 prosentissa täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 990/2011.¹⁰

10 — Lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun jälkeen 3.10.2011 annettu neuvoston asetus (EUVL 2011, L 261, s. 2). Ks. aiempien asetusten viitetiedoista valituksenalaisen tuomion 2–6 kohta.

12. Vuonna 2012 sen jälkeen, kun asiasta oli tehty kantelu, komissio aloitti tutkimuksen, joka koski asetuksella N:o 990/2011 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä polkupyörien tuonnilla muun muassa Indonesiasta.¹¹ Kyseisen tutkimuksen yhteydessä Chin Haur esitti vapautusta koskevan pyynnön perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan nojalla. Komissio teki tarkastuskäynnin Chin Haurin toimitiloihin Indonesiassa ja hylkäsi lopulta Chin Haurin vapautusta koskevan pyynnön siksi, etteivät Chin Haurin toimittamat tiedot olleet luotettavia.¹²

13. Neuvosto antoi riidanalaisen asetuksen 29.5.2013.

14. Neuvosto toi kyseisessä asetuksessa ensin esille, että vapauttamista koskevan pyynnön esittäneistä neljästä indonesialaisesta yrityksestä, joiden osuus Indonesiasta unioniin suuntautuvasta kokonaisviennistä on 91 prosenttia, kolmen katsottiin toimineen yhteistyössä, mutta sen sijaan neljännen yrityksen eli Chin Haurin toimittamia tietoja ei voitu tarkastaa eivätkä ne olleet luotettavia, joten niitä ei voitu ottaa huomioon.¹³ Neuvosto totesi riidanalaisen asetuksen 33 perustelukappaleessa, että Chin Hauria koskevat päätelmät oli tehtävä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

15. Sitten neuvosto totesi, että kaikki perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaiset kiertämisen harjoittamista koskevat edellytykset täyttyivät.¹⁴

16. Erityisesti Indonesiassa harjoitettuja kiertämiskäytäntöjä tarkastellessaan neuvosto tutki ensin, onko jälleenlaivausta tapahtunut. Riidanalaisen asetuksen 61–64 perustelukappaleessa todetaan tästä seuraavaa:

”(61) Näistä neljästä alun perin yhteistyössä toimineesta yrityksestä kolmen osalta tutkimuksessa ei tullut esiin jälleenlaivauksikäytäntöjä.

(62) Neljännen yrityksen [eli Chin Haurin] osalta oli perusteltua soveltaa perusasetuksen 18 artiklaa (ks. johdanto-osan 29–33 kappale). Tutkimuksessa kävi ilmi, että yritys ei omistanut riittävästi tuotantovälineitä, jotta unioniin suuntautuvan viennin määrä [viiteajanjaksolla] olisi ollut perusteltua, ja koska muita perusteita ei esitetty, voidaan päätellä, että yritys osallistui kiertämiskäytäntöihin jälleenlaivauksen kautta.

(63) Muun unioniin suuntautuneen viennin osalta ei ollut yhteistyötä – –.

(64) Kun otetaan huomioon Indonesian ja unionin välisen kaupan rakenteessa tapahtunut muutos (ks. johdanto-osan 58 kappale) perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti, yhtä indonesialaista yritystä koskevat havainnot (ks. johdanto-osan [62] kappale) ja se, että kaikki indonesialaiset tuottajat/viejät eivät ilmoittautuneet ja tehneet yhteistyötä, Kiinasta peräisin olevien tuotteiden jälleenlaivaus Indonesian kautta voidaan näin ollen vahvistaa.”

17. Tämän jälkeen neuvosto totesi, ettei perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kokoonpanotoimintaa voitu osoittaa tapahtuneen Indonesiassa.¹⁵

11 — Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 990/2011 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden mahdollista kiertämistä polkupyörien tuonnilla Indonesiasta, Malesiasta, Sri Lankasta tai Tunisiasta, riippumatta siitä, onko niiden alkuperämaaksi ilmoitettu Indonesia, Malesia, Sri Lanka tai Tunisia, koskevan tutkimuksen vireillepanosta ja kyseisen tuonnin kirjaamisvelvoitteesta 25.9.2012 annettu komission asetus (EU) N:o 875/2012 (EUVL 2012, L 258, s. 21). Tutkimus käynnistettiin European Bicycle Manufacturers Association -nimisen yhdistyksen mm. Maxcomin puolesta esittämän pyynnön perusteella. Ks. riidanalaisen asetuksen 10–13 perustelukappale ja valituksenalaisen tuomion 8 ja 9 kohta.

12 — Ks. tästä tarkemmin valituksenalaisen tuomion 8–18 kohta.

13 — Ks. riidanalaisen asetuksen 28–32 perustelukappale.

14 — Ks. riidanalaisen asetuksen 45–58 ja 59–67 perustelukappale sekä 92 perustelukappale (ei muuta perustetta tai taloudellista perustetta kuin voimassa olevan polkumyyntitullin välttäminen), 93–96 perustelukappale (kyseisten toimenpiteiden korjaavan vaikutuksen vaarantuminen) ja 99–102 perustelukappale (polkumyynti aiemmin määritettyyn normaaliarvoon verrattuna).

15 — Ks. riidanalaisen asetuksen 65–67 perustelukappale.

18. Näin ollen neuvosto yhtäältä totesi, että täytäntöönpanoasetuksella N:o 990/2011 käyttöön otettua lopullista polkumyyntitullia kierrettiin Indonesian kautta tapahtuvalla jälleenlaivauksella, minkä perusteella se laajensi kyseisen polkumyyntitullin koskemaan Indonesiasta lähtöisin olevien polkupyörien tuontia,¹⁶ ja toisaalta kieltäytyi todellisen yhteistyön puuttumisen vuoksi myöntämästä Chin Haurille vapautusta perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti.¹⁷

III Asian käsittelyn vaiheet unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

19. Chin Haur nosti unionin yleisessä tuomioistuimessa 9.8.2013 kanteen, jossa se vaati kumoamaan riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 ja 3 kohdan.

20. Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi 8.10.2013 Chin Haurin tekemän nopeutettua käsittelyä koskevan hakemuksen.¹⁸

21. Unionin yleisen tuomioistuimen seitsemännen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 11.11.2013 antamallaan määräyksellä komission hakemuksen, joka koski väliintuloa neuvoston päätelmien tueksi. Komissio ei kuitenkaan saanut lupaa jättää väliintulokirjelmää.¹⁹ Asia oli jo otettu nopeutettuun käsittelyyn, kun komissio pyysi 25.6.2014 lupaa väliintulokirjelmän jättämiseen prosessinjohtotoimena.²⁰ Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kyseisen pyynnön.

22. Maxcom hyväksyttiin väliintulijaksi 16.7.2014 annetulla määräyksellä.

23. Chin Haur esitti kanteensa tueksi kolme kanneperustetta. Ensimmäinen peruste koski perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan ja 18 artiklan 1 kohdan rikkomista. Sen ensimmäisessä osassa Chin Haur kiisti neuvoston päätelmän, jonka mukaan kaupan rakenne oli muuttunut. Saman kanneperusteen toisessa osassa Chin Haur kiisti riidanalaisen asetuksen 62 perustelukappaleessa esitetyn neuvoston päätelmän, jonka mukaan kantaja oli osallistunut jälleenlaivaukseen. Toinen kanneperuste koski perusasetuksen 18 artiklan rikkomista, suhteellisuusperiaatteen loukkaamista ja perusteluvollisuuden rikkomista. Kyseessä oli neuvoston toteamus, jonka mukaan Chin Haur ei ollut toiminut yhteistyössä. Kolmas peruste koski perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan rikkomista ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista. Kyseessä oli neuvoston toteamus polkumyyntin harjoittamisesta.

24. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisen osan sekä toisen ja kolmannen kanneperusteen perusteettomina. Se hyväksyi sitä vastoin ensimmäisen kanneperusteen toisen osan ja erityisesti siihen liittyneen ensimmäisen väitteen, jossa Chin Haur kiisti riidanalaisen asetuksen 62 perustelukappaleessa esitetyn päätelmän, jonka mukaan sillä ei ollut riittävästi tuotantovälineitä, joilla voitiin perustella unioniin suuntautuvan viennin määrää.

25. Unionin yleinen tuomioistuin analysoi tässä yhteydessä ensin valituksenalaisen tuomion 81–94 kohdassa Chin Haurin tutkimuksen aikana toimittamaa aineistoa ja totesi, ettei sen perusteella voitu näyttää toteen, että kyseinen yritys olisi indonesialainen viejä tai että se täyttäisi perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädetyt perusteet.

16 — Ks. riidanalaisen asetuksen 115–117 perustelukappale sekä 1 artiklan 1 ja 3 kohta.

17 — Ks. riidanalaisen asetuksen 120 perustelukappale ja 1 artiklan 1 kohta.

18 — Ks. unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 a artikla, sellaisena kuin se oli voimassa unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä menettelyn aikaan.

19 — Päätöksessä otettiin huomioon unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 a artiklan 2 kohdan toinen alakohta, sellaisena kuin se oli voimassa unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä menettelyn aikaan.

20 — Unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä menettelyn aikaan voimassa olleen unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 a artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaan väliintulija voi jättää väliintulokirjelmän, kun asia käsitellään nopeutetussa menettelyssä, vain jos unionin yleinen tuomioistuin antaa siihen luvan kyseisen työjärjestyksen 64 artiklan mukaisesti päätettävien prosessinjohtotoimien yhteydessä. Komission pyyntö perustui viimeksi mainittuun määräykseen.

26. Sitten unionin yleinen tuomioistuin tarkasteli valituksenalaisen tuomion 95–103 kohdassa aineistoa, joka neuvostolla oli käytettävissään tehdessään päätelmän, jonka mukaan Chin Haur oli harjoittanut jälleenlaivustoimintaa. Tämän tarkastelun jälkeen unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 104 kohdassa, ettei neuvostolla ollut kyseisen aineiston perusteella riittävästi tietoja riidanalaisen asetuksen 62 perustelukappaleessa esittämänsä päätelmän tueksi. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi lisäksi valituksenalaisen tuomion 105 kohdassa, että se seikka, ettei Chin Haur ollut pystynyt näyttämään toteen olevansa indonesialainen tuottaja tai täyttävänsä perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädetyt perusteet, ei antanut neuvostolle mahdollisuutta päätellä näytön puuttuessa Chin Haurin osallistuneen jälleenlaivaukseen, koska tällaista mahdollisuutta ei ole annettu perusasetuksessa tai oikeuskäytännössä. Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi näin ensimmäisen kanneperusteen toisen osan käsittelemättä lainkaan kahta muuta Chin Haurin esittämää väitettä. Näin ollen se kumosi riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 ja 3 kohdan Chin Hauria koskevilta osilta.

IV Asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset

27. Valituksissaan Maxcom, komissio ja neuvosto vaativat unionin tuomioistuinta kumoamaan valituksenalaisen tuomion, hylkäämään ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen ja velvoittamaan Chin Haurin korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Komissio ja neuvosto vaativat toissijaisesti palauttamaan asian unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi ja määräämään, että kummassakin oikeusasteessa aiheutuneista oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

28. Chin Haur vaatii unionin tuomioistuinta hylkäämään valituksenalaista tuomiota koskevat valitukset kokonaisuudessaan ja velvoittamaan Maxcomin, komission ja neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Toissijaisesti siltä varalta, että unionin tuomioistuin päättää kumota valituksenalaisen tuomion, Chin Haur vaatii unionin tuomioistuinta ratkaisemaan ensimmäisessä oikeusasteessa nostamansa kanteen, hyväksymään unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyt ensimmäisen kanneperusteen toisen osan kaksi käsittelemättä olevaa väitettä ja kumoamaan riidanalaisen asetuksen 1 artiklan 1 ja 3 kohdan osittain siltä osin kuin kyseisissä säännöksissä laajennetaan Kiinasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa käyttöön otettu polkumyyntitulli koskemaan Chin Hauria ja hylätään Chin Haurin esittämä vapauttamista koskeva pyyntö.

V Asian tarkastelu

29. Maxcom esittää valituksenalaista tuomiota koskevassa valituksessaan kaksi valitusperustetta, joista ensimmäinen on ensisijainen ja toinen toissijainen, ja komissio esittää puolestaan kolme ja neuvosto kaksi valitusperustetta. Kolmessa valituksessa esitetyt valitusperusteet ovat suurelta osin yhteneviä, ja ne voidaan koota olennaisilta osin kolmeen ryhmään.

30. Ensinnäkin Maxcom, komissio ja neuvosto väittävät, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt erilaisia oikeudellisia virheitä soveltaessaan perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa.²¹ Toiseksi komissio ja neuvosto väittävät, että valituksenalaisen tuomion perustelut ovat puutteelliset ja yksi perusteluista on ristiriitainen; samassa yhteydessä neuvosto väittää lisäksi unionin yleisen tuomioistuimen ottaneen tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla.²² Kolmanneksi komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on loukannut sen menettelyllisiä oikeuksia.²³

21 — Maxcomin asiassa C-247/15 P esittämät ensimmäinen ja toinen valitusperuste sekä komission asiassa C-253/15 P ja neuvoston asiassa C-259/15 P esittämä ensimmäinen valitusperuste.

22 — Komission asiassa C-253/15 P ja neuvoston asiassa C-259/15 P esittämä toinen valitusperuste.

23 — Komission asiassa C-253/15 P esittämä kolmas valitusperuste.

A Valitusperusteet, joiden mukaan perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa on tulkittu väärin

1. Asianosaisten lausumat

31. Ensimmäiseen ryhmään kootuissa valitusperusteissa Maxcom, komissio ja neuvosto väittävät lähinnä, että valituksenalaisen tuomion 95–105 kohdassa esitetty päättely, jonka perusteella unionin yleinen tuomioistuin on kumonnut riidanalaisen asetuksen, sisältää erilaisia perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan soveltamiseen liittyviä oikeudellisia virheitä.

32. Maxcom moittii unionin yleistä tuomioistuinta ensiksi siitä, että tämä on soveltanut kyseistä säännöstä ilmeisen virheellisesti katsoessaan, ettei neuvosto voinut päätellä käytettävissään olevien tietojen perusteella, että Chin Haur oli osallistunut jälleenlaivaustoimintaan.

33. Maxcomin mukaan unionin yleisen tuomioistuimen päättelyssä ei ensinnäkään oteta huomioon sitä kiistatonta tosiseikkaa, että Chin Haur on tuonut etuyhteydessä itseensä olevan kiinalaisen valmistajan polkupyöränosia ja vienyt polkupyöriä unioniin. Näin ollen todetessaan, ettei Chin Haur ollut pystynyt osoittamaan olevansa todellinen indonesialainen polkupyörien tuottaja tai ettei Chin Haurin harjoittama kokoonpanotoiminta ylittänyt perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädettyjä määriä, unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt katsoa Chin Haurin tuonti- ja vientitoiminnan olevan jälleenlaivausta.

34. Toiseksi Maxcom väitti, että unionin yleinen tuomioistuin tukeutui valituksenalaisen tuomion 95–102 kohdassa merkitykselliseen näyttöön todetessaan, ettei neuvostolla ollut riittävästi tietoja voidakseen todeta, ettei Chin Haur ollut osallistunut jälleenlaivaustoimintaan. Käsiteltävässä asiassa olennainen kysymys oli Chin Haurin yhteistyön puuttuminen, jonka vuoksi komissio ei ollut voinut muodostaa kattavaa kuvaa kyseisen yrityksen toiminnasta, ja näin ollen yritystä koskevat päätelmät oli pitänyt tehdä perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan perusteella. Chin Haur saa valituksenalaisessa tuomiossa etua yhteistyön puuttumisesta, mikä on vastoin sekä perusasetuksen tarkoitusta että oikeuskäytäntöä. Toimielinten ei sitä paitsi tarvitse näyttää toteen nimenomaan tiettyjä yksittäisiä kiertämiskäytäntöjä. Niiden on osoitettava ainoastaan, että kaupan muuttuminen johtuu kiertämistoiminnasta. Näin ollen riidanalaisen asetuksen kumoaminen siksi, ettei toimielimillä ollut riittävästi näyttöä voidakseen todeta jälleenlaivauskäytäntöjen esiintymisen, oli ilmeinen oikeudellinen virhe.

35. Toiseksi komissio ja neuvosto väittävät, että valituksenalaisessa tuomiossa unionin yleinen tuomioistuin oletti implisiittisesti, että perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa vaaditaan toimielimiä osoittamaan, että jokainen tuottaja/viejä tutkimuksen kohteena olevassa maassa on osallisena jälleenlaivauskäytännöissä. Tällainen tulkinta on niiden mukaan virheellinen. Ensinnäkin se on vastoin velvollisuutta arvioida perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa mainittuja edellytyksiä maan tasolla eikä yksittäisten viejien tasolla. Toiseksi se vie perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdalta kohteen. Kolmanneksi siinä sekoitetaan toisiinsa kiertämiskäytännön käsite ja yksi kyseisen käsitteen ilmentymä eli jälleenlaivaus. Toimielinten ei kuitenkaan tarvitse näyttää toteen nimenomaan tiettyä kiertämiskäytäntöä. Neljänneksi unionin yleinen tuomioistuin oli tulkinnut kiertämiskäytännön käsitettä ristiriitaisesti eri kanneperusteita arvioidessaan.

36. Kolmanneksi Maxcom, komissio ja neuvosto väittävät, että vaikka neuvosto olisi tehnyt virheen todetessaan, että Chin Haur oli osallistunut jälleenlaivaustoimintaan, tämä toteamus ei ole yksin riittävä riidanalaisen asetuksen kumoamiseen. Indonesian kautta harjoitettua jälleenlaivauskäytäntöä koskeva, riidanalaisen asetuksen 64 perustelukappaleessa esitetty toteamus ei nimittäin perustu ainoastaan Chin Hauria koskevaan päätelmään, vaan yhtäältä myös siihen, että tuottajat, joiden osuus unioniin suuntautuvasta Indonesian viennistä oli 9 prosenttia, eivät olleet toimineet lainkaan yhteistyössä tutkimuksen aikana, ja toisaalta siihen, ettei Chin Haur, jonka osuus kyseisestä viennistä oli 42 prosenttia, ollut lopulta toiminut lainkaan yhteistyössä. Näin ollen myös siinä tapauksessa, että Chin

Haurin harjoittamasta jälleenlaivauksesta olisi esitetty virheellinen päätelmä, komissio pystyi toteamaan oikeuskäytännössä edellytetyllä tavalla käytettävissä oleviin tietoihin perustuvien, muita indonesialaisia tuottajia/viejiä koskevien yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuden perusteella, että jälleenlaivausta oli harjoitettu Indonesian kautta.

37. Chin Haur kiistää kaikki valittajien esittämät valitusperusteet. Se toteaa aluksi, että unionin yleisen tuomioistuimen päätelmää, jonka mukaan Chin Haurin harjoittamasta jälleenlaivauksesta ei ollut riittävästi näyttöä, koskevat väitteet liittyvät tosiseikkojen tarkasteluun, eikä niitä näin ollen voida ottaa tutkittavaksi. Sitten Chin Haur toteaa ensin, että kyseessä oleva ongelma liittyy pohjimmiltaan kiertämisen ja erityisesti jälleenlaivauksen toteen näyttämistä koskevaan todistustaakkaan. Unionin yleinen tuomioistuin totesi ainoastaan, että kyseinen todistustaakka kuuluu toimielimille eivätkä nämä olleet käsiteltävässä asiassa sitä täyttäneet. Perusasetuksen sanamuoto ei tue sitä, että kiertämisen tarkastelu maan tasolla ja yksittäisen viejän tasolla erotettaisiin toisistaan, mikä on käsiteltävässä asiassa lisäksi merkitykseltöä, sillä neuvosto itse sekoitti nämä kaksi perustetta riidanalaisessa asetuksessa. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole myöskään väittänyt missään vaiheessa, että toimielinten olisi varsinaisesti osoitettava positiivisesti, että kukin yksittäinen tuottaja/viejä osallistuu jälleenlaivaustoimintaan. Valittajat ovat sekoittaneet keskenään toimielimille kuuluvan todistustaakan ja vaaditun näytön tason, joka voi olla perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti alentunut yhteistyön puuttumisen vuoksi. Käsiteltävässä asiassa toimielimillä ei kuitenkaan ollut käytettävissään minkäänlaista, jälleenlaivausta koskevien yhtäpitävien seikkojen kokonaisuutta, toisin kuin tuomion Simon, Evers & Co.²⁴ taustalla olleessa tilanteessa, ja osa yrityksistä oli toiminut yhteistyössä tutkimuksen aikana.

38. Toiseksi Chin Haur toteaa väitteestä, jonka mukaan unionin yleisen tuomioistuimen toteamukset eivät riittäneet perusteeksi riidanalaisen asetuksen kumoamiselle, ettei neuvosto todennut missään kohdassa kyseistä asetusta, että muut indonesialaiset tuottajat kuin Chin Haur harjoittaisivat jälleenlaivaustoimintaa. Riidanalaisessa asetuksessa todetaan ainoastaan, että osa kyseisistä tuottajista, joiden osuus kokonaistuotannosta oli pieni, eivät olleet toimineet yhteistyössä. Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan toimielimet eivät voi kuitenkaan päätellä jälleenlaivausta tapahtuneen pelkästään sillä perusteella, etteivät yksittäiset tuottajat/viejat ole toimineet yhteistyössä.

2. Asian arviointi

a) Tutkittavaksi ottaminen

39. Chin Haurin alkuun esittämästä, tutkimatta jättämistä koskevasta väitteestä (ks. tämän ratkaisuehdotuksen 37 kohta) on syytä muistuttaa, että oikeuskäytännön mukaan ainoastaan unionin yleisellä tuomioistuimella on toimivalta todeta ja arvioida tosiseikastoa ja lähtökohtaisesti tutkia tämän tosiseikaston tueksi esitettyä selvitystä. Silloin, kun tämä selvitys on saatu asianmukaisesti ja todistustaakkaa sekä asian selvittämistä koskevia menettelysääntöjä ja yleisiä oikeusperiaatteita on noudatettu, ainoastaan unionin yleisen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida sille esitetyn selvityksen näyttöarvoa. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin. Kun unionin yleinen tuomioistuin on määrittänyt asian tosiseikaston tai arvioinut sitä, unionin tuomioistuin on SEUT 256 artiklan nojalla toimivaltainen harjoittamaan näiden tosiseikkojen oikeudelliseen luonnehdintaan ja unionin yleisen tuomioistuimen sen pohjalta tekemiin oikeudelliseen päätelmiin kohdistuvaa valvontaa.²⁵

24 — Tuomio 4.9.2014 (C-21/13, EU:C:2014:2154).

25 — Ks. erityisesti tuomio 16.2.2012, neuvosto ja Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP (C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 64 ja 65 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

40. Valittajien esittämät väitteet on näin ollen jätettävä tutkimatta niiltä osin, kuin niissä kyseenalaistetaan unionin yleisen tuomioistuimen tekemät selvitysaineiston arvioinnit, valituksenalaisen tuomion 96–102 kohdassa esitetyt arvioinnit mukaan lukien.

41. On kuitenkin todettava, kuten Chin Haur on itsekin tuonut esille, että perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan virheellistä soveltamista koskevien väitteiden yhteydessä nyt tarkasteltavissa valituksissa esille nousevat kysymykset koskevat lähinnä kiertämisen toteen näyttämiseen liittyvää todistustaakka ja vaaditun näytön tasoa. Näin ollen kyseiset väitteet on otettava tutkittavaksi siltä osin, kuin ne eivät koske unionin yleisen tuomioistuimen tekemää tosiseikaston määrittämistä eivätkä selvityksen tarkastelua, vaan näyttöön sovellettavien sääntöjen rikkomista, mikä on oikeuskäytännön mukaan oikeuskysymys.²⁶

b) Kiertämistä koskevat unionin säännökset oikeuskäytännön perusteella

42. Ennen perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan rikkomista koskevien väitteiden tutkimista on tarkasteltava lyhyesti kiertämistä koskevia unionin säännöksiä asian kannalta merkityksellisen oikeuskäytännön perusteella. Kyseisillä säännöksillä pyritään varmistamaan käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tehokkuus ja välttämään niiden kiertäminen.²⁷

43. Tämän ratkaisuehdotuksen 6 kohdassa mainittuun perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan kolmanteen virkkeeseen sisältyvän määritelmän mukaan kiertämisen osoittaminen edellyttää neljän edellytyksen täyttymistä: i) kyseisten kolmansien maiden ja unionin välisen kaupan rakenne on muuttunut; ii) *kyseinen muutos johtuu käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole riittävästi perusteita tai jolla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin tullen käyttöön ottaminen*; iii) vahingosta on olemassa näyttöä ja iv) polkumyynnistä on olemassa näyttöä. Tarkasteltavissa valituksissa on kyseenalaistettu ainoastaan toisena mainittu kiertämisen tunnusmerkki, ja kolmen muun tunnusmerkin täytyminen on vahvistettu lopullisesti.

44. Unionin tuomioistuin totesi tuomiossaan Simon, Evers & Co.,²⁸ että kyseinen kiertämisen määritelmä esitetään hyvin yleisluonteisin sanamuodoin, jotka jättävät toimielimille paljon liikkumavaraa.²⁹ Tällaisen laajan liikkumavaran tunnustaminen on lisäksi johdonmukaista laajan harkintavallan kanssa, jollainen toimielimillä vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on yhteisen kauppapolitiikan ja aivan erityisesti kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia.³⁰ Näin ollen tuomioistuINVALVONNASSA on lisäksi rajoitettava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin.³¹

26 — Ks. erityisesti tuomio 10.7.2008, Bertelsmann ja Sony Corporation of America v. Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Ks. myös tuomio 30.5.2013, Quinn Barlo ym. v. komissio (C-70/12 P, EU:C:2013:351, 36 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Unionin tuomioistuin on tarkastellut useaan otteeseen muutoksenhakuvaiheessa kysymyksiä, jotka koskevat näytön tasoon liittyvien sääntöjen rikkomista (ks. erityisesti tuomio 3.4.2014, Ranska v. komissio (C-559/12 P, EU:C:2014:217, 54 kohta ja sitä seuraavat kohdat) ja tuomio 6.10.2009, GlaxoSmithKline Services ym. v. komissio ym. (C-501/06 P, C-513/06 P, C-515/06 P ja C-519/06 P, EU:C:2009:610, 77 kohta ja sitä seuraavat kohdat)).

27 — Ks. kiertämistä koskevien unionin säännösten tarkoituksesta perusasetuksen johdanto-osan 19 perustelukappale sekä tuomio 6.6.2013, Paltrade (C-667/11, EU:C:2013:368, 28 kohta) ja tuomio 26.9.2000, Starway v. neuvosto (T-80/97, EU:T:2000:216, 85 ja 113 kohta).

28 — Tuomio 4.9.2014 (C-21/13, EU:C:2014:2154).

29 — Tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 48 kohta). Ks. myös julkisasiamies Botin ratkaisuehdotus Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:261, 87 kohta).

30 — Tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

31 — Tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

45. Unionin tuomioistuin on todennut niin ikään tuomiossa Simon, Evers & Co.,³² että perusasetuksen ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan mukaan todistustaakka kiertämisestä kuuluu unionin toimielimille.³³ Kun unionin toimielimet päättävät laajentaa tietystä maasta peräisin olevaa tuontia koskevia polkumyyntitulleja toiseen maahan, niiden on näytettävä toteen, että *kaikki* kyseisten tullien kiertämisen tunnusmerkit, kuten perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan kolmannessa virkkeessä esitetyt tunnusmerkit, täyttyvät.³⁴

46. Kun unionin toimielimet ovat osoittaneet, että kaikki neljä edellytystä täyttyvät ja että kiertäminen on näin ollen näytetty toteen tutkimuksen kohteena olevan maan osalta, aiemmin käyttöön otettuja polkumyyntitulleja laajennetaan koskemaan kaikkea kyseisestä maasta peräisin olevaa tuontia.

47. Kyseisestä maasta peräisin olevan tuotteen tuottaja/viejä voi perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti saada yksilöllisen vapautuksen näin käyttöön otetuista kiertämisen vastaisista tulleista, jos se esittää asetetussa määräajassa asianmukaiseen näyttöön nojautuvan pyynnön ja, kun kiertämiskäytäntöä harjoitetaan unionin ulkopuolella, jos seuraavat kaksi edellytystä täyttyvät: ensinnäkin jos tuottaja/viejä voi osoittaa, ettei se ole etuyhteydessä yhteenkään toimenpiteiden kohteena olevaan tuottajaan, ja toiseksi jos on todettu, ettei kyseinen tuottaja/viejä ole osallisena kiertämiskäytännöissä.³⁵

48. Kiertämistä koskevien unionin säännösten logiikan ja rakenteen perusteella on siis niin, että arvioinnilla, jossa selvitetään perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa säädettyjen neljän edellytyksen täyttymistä, pyritään osoittamaan sellaisten polkumyyntitullien kiertäminen, jotka on otettu alun perin käyttöön kiertämistä koskevassa tutkimuksessa kyseessä olevan maan tasolla. Yksittäisen tuottajan/viejän tilanne otetaan sitä vastoin huomioon perusasetuksen 13 artiklan 4 kohtaan perustuvassa arvioinnissa. Tällainen kiertämisen vastaisten säännösten rakenne ei kuitenkaan estä sitä, että yhtä tai useampaa yksittäistä tuottajaa/viejää koskevien toteamusten perusteella voidaan tehdä päätelmiä kiertämisen tunnusmerkkien täyttymisestä, kuten käsiteltävässä asiassa, ja erityisesti kiertämiskäytäntöjen esiintymisestä perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.³⁶

49. Unionin tuomioistuin on antanut oikeuskäytännössään, erityisesti tuomiossa Simon, Evers & Co.³⁷ ja tuomiossa APEX,³⁸ ohjeita vaaditun näytön tasosta, kun osoitetaan kiertämisen tunnusmerkkien täyttyminen perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Unionin tuomioistuin on tuonut tässä yhteydessä esille, etteivät toimielimet voi velvoittaa kiertämistä koskevan tutkimuksen kohteena olevia tuottajia/viejä osallistumaan tutkimukseen tai toimittamaan tietoja. Komissio on siten riippuvainen siitä, että asianomaiset osapuolet tekevät yhteistyötä vapaaehtoisesti toimittakseen sille

32 — Tuomio 4.9.2014 (C-21/13, EU:C:2014:2154).

33 — Tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 35 kohta).

34 — Ks. vastaavasti julkisasiamies Botin ratkaisuehdotus Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:261, 4 kohta). Vaatimus, jonka mukaan unionin toimielinten on näytettävä toteen *kaikki* perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan kolmannessa virkkeessä luetellut edellytykset, on vahvistettu varsinaisen säädöstekstin lisäksi myös unionin tuomioistuimen 4.9.2014 annetussa tuomiossa Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154). Kyseisessä tuomiossa unionin tuomioistuin analysoi nimittäin kyseisen asetuksen pätevyyttä erikseen suhteessa kuhunkin edellytykseen, joista ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin oli esittänyt epäilyksiä (erityisesti tämän ratkaisuehdotuksen 43 kohdassa mainitut ensimmäinen ja toinen edellytys; ks. kyseisen tuomion 39 kohta ja sitä seuraavat kohdat sekä 50 kohta ja sitä seuraavat kohdat).

35 — Osapuolet ovat erimielisiä siitä, kenellä on todistustaakka siitä, ettei tuottaja/viejä ole osallisena kiertämiskäytännöissä, perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdassa säädetyn vapautuksen myöntämistä varten. Komissio ja neuvosto väittävät, että todistustaakka on tuottajalla/viejällä, jonka on kyseisen säännöksen mukaisesti esitettävä ”asianmukaiseen näyttöön nojautuva” vapautusta koskeva pyyntö. Chin Haur väittää sitä vastoin, että tällainen todistustaakka koskeva tulkinta olisi vastoin säännöksen sanamuotoa, jossa käytetään ilmausta ”todetaan”, mikä antaa olettaa, että todistustaakka kuuluu toimielimille. Katson tässä, että aidosti yhteistyössä toimivan osapuolen, joka haluaa hyödyntää vapautuksen, on toimitettava kaikki tiedot, joiden perusteella unionin toimielimet pystyvät arvioimaan aukottomasti, ettei kyseinen osapuoli ole ollut osallisena kiertämiskäytännöissä. Tällainen näkemys on erityisen perusteltu siksi, että kuten tämän ratkaisuehdotuksen 49 kohdassa todetaan, kiertämistä koskevissa tutkimuksissa toimielimet ovat riippuvaisia asianomaisten osapuolten vapaaehtoisesta yhteistyöstä. Tuon tässä kuitenkin esille, että vaikka tämä kysymys liittyy käsiteltävässä asiassa kiertämisen toteamista perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan mukaisesti koskevaan kysymykseen (ks. tämän ratkaisuehdotuksen 48 kohdan viimeinen virke ja siihen liittyvä alaviite), se ei todellisuudessa vaikuta käsiteltävän asian ratkaisemiseen. On nimittäin todettu, ettei Chin Haur voinut saada vapautusta perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti (ks. tämän ratkaisuehdotuksen 63 kohta ja alaviite 46).

36 — Ks. todistustaakasta vastaavassa tapauksessa tämän ratkaisuehdotuksen 57 ja 75 kohta.

37 — Tuomio 4.9.2014 (C-21/13, EU:C:2014:2154).

38 — Tuomio 17.12.2015 (C-371/14, EU:C:2015:828).

tarvittavat tiedot. Tästä syystä perusasetuksen 18 artiklan 1 ja 6 kohdassa säädetään, että yhteistyön puuttuessa komissio voi yhtäältä tehdä päätelmät ”käytettävissä olevien tietojen perusteella” ja toisaalta ratkaista lopputuloksen sen osapuolen kohdalla, joka ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä, niin että se on ”vähemmän suotuisa kuin se olisi ollut, jos osapuoli olisi toiminut yhteistyössä”.³⁹

50. Unionin tuomioistuin on päättänyt tästä nimenomaisesti, että yhteistyön puuttuessa perusasetuksen 18 artiklan 1 ja 6 kohdan tarkoituksena on selvästi keventää toimielimille kuuluvaa todistustaakkaa.⁴⁰

51. Unionin tuomioistuin on täsmentänyt, ettei unionin lainsäätäjän tarkoituksena ollut vahvistaa laillista olettaa, jonka perusteella siitä, etteivät asianomaiset osapuolet toimi yhteistyössä, voidaan suoraan todeta kiertäminen ja joka näin ollen vapauttaa unionin toimielimet näyttövaatimuksesta.⁴¹

52. Kun otetaan huomioon mahdollisuus tehdä jopa lopullisia päätelmiä käytettävissä olevien tietojen perusteella ja kohdella osapuolta, joka ei toimi yhteistyössä tai joka toimii vain osittain yhteistyössä, vähemmän suotuisasti kuin jos se olisi toiminut yhteistyössä, unionin tuomioistuin on todennut, että yhteistyön puuttuessa täysin unionin toimielimet voivat yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuden perusteella päätyä katsomaan, että tullessa on kierretty perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.⁴²

53. Tällainen todistustaakan keventäminen voidaan perustella tarpeella välttää unionin kaupan suojatoimenpiteiden tehokkuuden heikentyminen joka kerta, kun unionin toimielimet joutuvat tilanteeseen, jossa kiertämisen näyttämiseksi toteutettavan tutkimuksen yhteydessä kieltäydytään yhteistyöstä.⁴³

54. Tässä on kuitenkin muistutettava, että tuomiossa Simon, Evers & Co. ja tuomiossa APEX olivat kyseessä kiertämisen osoittamiseksi tehdyt tutkimukset, joissa kaikki asianomaiset osapuolet olivat kieltäytyneet yhteistyöstä.⁴⁴ Käsiteltävään asiaan liittyvä tutkimus eroaa tästä sen sijaan siten, kuten tämän ratkaisuehdotuksen 14 kohdasta käy ilmi, että osa asianomaisista yrityksistä on toiminut yhteistyössä ja niiden kohdalla on todettu, etteivät ne olleet osallisina kiertämiskäytännöissä. Näin ollen on selvitettävä, missä määrin edellä mainituissa kahdessa tuomiossa esitettyjä oikeuskäytännön periaatteita, jotka koskevat kiertämisen osoittamiseksi vaadittua näytön tasoa, voidaan soveltaa tosiseikastoltaan toisenlaisessa tilanteessa.

39 — Tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 32–34 kohta) ja tuomio 17.12.2015, APEX (C-371/14, EU:C:2015:828, 64–66 kohta).

40 — Tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 35 kohta) ja tuomio 17.12.2015, APEX (C-371/14, EU:C:2015:828, 67 kohta).

41 — Tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 36 kohta) ja tuomio 17.12.2015, APEX (C-371/14, EU:C:2015:828, 68 kohta).

42 — Tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 36 kohta) ja tuomio 17.12.2015, APEX (C-371/14, EU:C:2015:828, 68 kohta).

43 — Tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 37 kohta) ja tuomio 17.12.2015, APEX (C-371/14, EU:C:2015:828, 69 kohta).

44 — Ks. tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 39 ja 56 kohta) ja tuomio 17.12.2015, APEX (C-371/14, EU:C:2015:828, 71 kohta).

c) Perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan rikkomista koskevat väitteet

i) Alustavat huomautukset

55. Kuten edellä on todettu, perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan rikkomista koskeissa väitteissä kyseenalaistetaan ainoastaan kiertämisen toista tunnusmerkkiä koskeva arvio, kuten tämän ratkaisuehdotuksen 6 ja 43 kohdasta käy ilmi; kyseessä on siis vaatimus, jonka mukaan kaupan rakenteen muutoksen täytyy johtua kiertämiskäytännöistä, joille ei ole riittäviä perusteita tai joilla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin polkumyyntitullin käyttöön ottaminen. Ennen näiden väitteiden tarkastelua on kuitenkin esitettävä kolme alustavaa huomautusta.

56. Ensinnäkin on tuotava esille, kuten tämän ratkaisuehdotuksen 16 kohdasta käy ilmi, että neuvoston päätelmä kiinalaisten polkupyörien jälleenlaivauksesta Indonesian kautta (riidanalaisen asetuksen 64 perustelukappale) perustuu kolmeen seikkaan, joista yksi on toteamus, jonka mukaan Chin Haur osallistui jälleenlaivaustoimintaan (riidanalaisen asetuksen 62 perustelukappaleessa esitetty toteamus).

57. Näin ollen on todettava, että kyseisessä asetuksessa esitetty yksittäistä tuottajaa (Chin Hauria) koskeva toteamus on yksi seikka, johon kiertämiskäytännön esiintymistä maan (Indonesian) tasolla koskeva päätelmä perustuu. Kuten Chin Haur on asianmukaisesti todennut, neuvosto on toisin sanoen sekoittanut kyseisessä arviossa tämän ratkaisuehdotuksen 48 kohdassa mainitun maan tasolla tehtävän arvion sekä yksilöllisellä tasolla tehtävän arvion osoittaakseen kiertämisen toisen tunnusmerkin täyttymisen.

58. Toiseksi kuten tämän ratkaisuehdotuksen 24–26 kohdasta käy ilmi, unionin yleinen tuomioistuin kumosi valituksenalaisessa tuomiossa riidanalaisen asetuksen Chin Hauria koskevilta osin hyväksyen Chin Haurin ensimmäisen kanneperusteen ja katsoen, ettei Chin Hauria koskevaa toteamusta, joka oli esitetty riidanalaisen asetuksen 62 perustelukappaleessa, ollut näytetty riittävällä tavalla toteen.⁴⁵

59. Unionin yleinen tuomioistuin ei yksilöi tähän liittyvissä valituksenalaisen tuomion kohdissa selkeästi niitä perusasetuksen säännöksiä, joita neuvosto oli sen näkemyksen mukaan rikkonut. Koska sille esitetty ensimmäinen kanneperuste koski perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan ja 18 artiklan 1 kohdan rikkomista, on kuitenkin ilmeistä, että unionin yleinen tuomioistuin kumosi riidanalaisen asetuksen kyseisten säännösten rikkomisen vuoksi.

60. Perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan rikkomiseen perustuva kumoaminen edellyttää kuitenkin, että jonkin kyseisessä säädöksessä säädetyn kiertämisen tunnusmerkin täyttymistä koskeva toteamus on ollut virheellinen. Unionin yleinen tuomioistuin katsoo siis valituksenalaisessa tuomiossa, vaikkei tuo sitä nimenomaisesti esille, että riidanalaisessa asetuksessa esitetty toista kiertämisen tunnusmerkkiä koskeva päätelmä oli virheellinen.

61. Riidanalaisessa asetuksessa toisen tunnusmerkin täyttymistä koskeva päätelmä, joka koskee nimenomaan kiertämiskäytäntöjen esiintymistä Indonesian tasolla, sisältyy riidanalaisen asetuksen 64 perustelukappaleeseen. Unionin yleinen tuomioistuin on kuitenkin tuonut ilmi virheen toteamuksessa, joka koski Chin Haurin osallistumista jälleenlaivaustoimintaan (toteamus sisältyy riidanalaisen asetuksen 62 perustelukappaleeseen).

⁴⁵ — Ks. valituksenalaisen tuomion 95 ja 104 kohta.

62. Näin ollen kun unionin yleinen tuomioistuin kumoaa riidanalaisen asetuksen perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan rikkomisen perusteella, se katsoo samalla väistämättä implisiittisesti, että Chin Hauria koskevaan toteamukseen liittyvä virhe on tehnyt kiertämisen toista tunnusmerkkiä koskevan päätelmän, joka koskee nimenomaan Indonesian kautta tapahtuvaa kiertämistä, peruuttamattomasti pätemättömäksi. Toisin sanoen unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että riidanalaisen asetuksen 62 perustelukappaleessa todettu virhe ”kaataa” saman asetuksen 64 perustelukappaleessa esitetyn yleisluonteisen päätelmän.

63. Kolmanneksi Chin Haur on toimittanut kiistatta tietoja, joita ei ole voitu tarkastaa ja jotka eivät olleet luotettavia, joten oli perusteltua katsoa, ettei se ollut toiminut aidosti yhteistyössä tutkimuksen aikana. Chin Hauria koskevat riidanalaisen asetuksen päätelmät perustuivat siis asianmukaisesti käytettävissä oleviin tietoihin perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla.⁴⁶

ii) Chin Haurin osallistumista jälleenlaivaustoimintaan koskevasta unionin yleisen tuomioistuimen päätelmästä esitetyt väitteet

64. Ensin on käsiteltävä valittajien väitteet, joiden mukaan unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut valituksenalaisen tuomion 95–105 kohdassa perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa virheellisesti.

65. Unionin yleinen tuomioistuin katsoo kyseisissä valituksenalaisen tuomion kohdissa, että asiakirja-aineistoon sisältyvien tietojen perusteella neuvostolla ei ollut käytettävissään riittävästi tietoja voidakseen päätellä riidanalaisen asetuksen 62 perustelukappaleessa, ettei Chin Haurilla ollut riittävästi tuotantovälineitä unioniin suuntautuvan viennin määrän perusteella ja että Chin Haur oli osallistunut jälleenlaivaustoimintaan. Unionin yleinen tuomioistuin päätyy tähän päätelmään analysoituaan ensin kyseisen tuomion 96–101 kohdassa Chin Haurin toimitiloihin suuntautuneen tarkastuskäynnin aikana komission virkamiesten tekemiä havaintoja ja todettuaan, ettei yksikään näistä havainnoista, tarkasteltiinpa niitä erikseen tai yhdessä, osoittanut vakuuttavasti jälleenlaivauksen suuntaan. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin tuo kyseisen tuomion 102 kohdassa esille yhtäältä, että Chin Haur kiisti suurimman osan komission virkamiesten tarkastuskertomuksessa esitetystä toteamuksesta, joihin neuvosto oli tukeutunut, ja että toisaalta muut valokuvat, joihin neuvosto oli viitannut, eivät antaneet mitään viitteitä jälleenlaivaustoiminnasta. Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin katsoo saman tuomion 103 kohdassa todettuaan, että neuvosto oli perustanut päätelmänsä myös siihen, ettei Chin Haur ollut kyennyt näyttämään toteen olevansa todellakin indonesialainen polkupyörien tuottaja tai täyttävänsä perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädetty perusteet, ettei tämä toteamus yksin voi aiheuttaa sitä, että kantaja olisi osallistunut jälleenlaivaustoimintaan.

– Vaaditun näytön kohde ja taso kiertämistä koskevassa tutkimuksessa, kun osa tutkimuksen kohteena olevista tuottajista/viejistä ei toimi yhteistyössä

66. Valittajat ottavat ensin esille kysymyksen siitä, mitä toimielinten on näytettävä toteen ja mikä näytön taso niiden on saavutettava voidakseen todeta tämän ratkaisuehdotuksen 43 ja 55 kohdassa tarkoitetun kiertämisen toisen tunnusmerkin täyttymisen tutkimuksessa, jossa ainoastaan osa tutkimuksen kohteena olevista tuottajista/viejistä ei toimi yhteistyössä.

⁴⁶ — Unionin yleinen tuomioistuin vahvisti nimittäin valituksenalaisessa tuomiossa, että toimitetut tiedot olivat ristiriitaisia ja puutteellisia eikä niitä voitu tarkastaa (ks. valituksenalaisen tuomion 81–94 kohta sekä 110–120 kohta), ja hylkäsi toisen kanneperusteen osan, joka koski virheitä Chin Haurin yhteistyössä toimimista koskevassa toteamuksessa (ks. tuomion 110–120 kohta). Chin Haur ei riitauttanut näitä valituksenalaisen tuomion kohtia.

67. Kyse on tarkemmin sanottuna siitä, onko toimielinten esitettävä näyttöä tietyistä kiertämiskäytännöistä – esimerkiksi sellaisista, jotka mainitaan ei-tyhjentävästi perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa – vai riittääkö, että ne vain näyttävät toteen yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuden perusteella, että kaupan rakenteen muutos johtuu kiertämiskäytännöistä, ilman että niiden tarvitsisi osoittaa tiettyjen käytäntöjen esiintymistä.

68. Tästä on todettu ensinnäkin jo aiemmin,⁴⁷ että toimielinten on näytettävä toteen jokaisen kiertämisen neljän tunnusmerkin täyttyminen, kun ne päättävät ottaa kiertämisen vastaiset tullit käyttöön. Ne eivät siis voi näyttää toteen ainoastaan kaupan rakenteen muuttumista, vaan niiden on osoitettava oikeudellisesti riittävällä tavalla, että kyseinen muutos johtuu perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan kolmannen virkkeen mukaisesti kiertämiskäytännöstä (-menettelystä tai -toiminnasta), jolla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin polkumyyntitullin käyttöön ottaminen.

69. Toiseksi katson näytön tason osalta, että unionin tuomioistuimen tuomion Simon, Evers & Co. ja tuomion APEX taustalla olevissa asioissa, joissa yksikään asianomainen osapuoli ei toiminut yhteistyössä, hyväksymän tulkinnan peruste eli vaatimus olla heikentämättä unionin kaupan suojatoimenpiteiden tehokkuutta,⁴⁸ on tarkoituksensa puolesta täysin pätevä myös käsiteltävän asian kaltaisessa tilanteessa, jossa ne yritykset, jotka eivät ole toimineet yhteistyössä tutkimuksen aikana, muodostavat valtaosan kyseisen tuotteen unioniin suuntautuvasta kokonaisviennistä.⁴⁹ Kun yhteistyöstä kieltäytyminen on näin laajaa, katson, että toimielimet voivat tukeutua yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuteen osoittaakseen oikeudellisesti riittävällä tavalla kiertämisen tunnusmerkkien olemassaolon ja erityisesti todetakseen, että kaupan rakenteen muutos johtuu kiertämiskäytännöistä. Tällöin ne eivät voi tietenkään jättää ottamatta päätelmässään huomioon, että on todettu, ettei tietty osa tuottajista/viejistä ole osallistunut tällaisiin käytäntöihin.

70. Kolmanneksi tuomiosta Simon, Evers & Co. voidaan saada merkityksellisiä viitteitä siitä, onko toimielinten näytettävä toteen tietty kiertämiskäytäntö. Kyseisessä tuomiossa, jonka taustalla olevassa tilanteessa yhteistyö oli puuttunut kokonaan, unionin tuomioistuin on nimittäin vahvistanut kiertämisen toisen tunnusmerkin täyttymisen tarkastelun yhteydessä, että kyseiseen asetukseen sisältynyt positiivinen päätelmä on pätevä muun muassa sillä perusteella, että sen perustana olleisiin yhtäpitäviin seikkoihin sisältyneiden, neuvoston käytössä olleiden tietojen perusteella näytti siltä, että tiettyä kiertämistoimintaa⁵⁰ esiintyi.

71. Tästä seuraa, että kun yhteistyö puuttuu kokonaan ja yhtäpitävien seikkojen kokonaisuus viittaa siihen, että kaupan rakenteen muutos johtuu kiertämiskäytännöstä, toimielinten ei välttämättä tarvitse näyttää toteen yksittäistä kiertämiskäytäntöä, mutta niillä on kuitenkin vähintään oltava käytettävissään joitakin tietoja, jotka näyttävät viittaavan tällaisten käytäntöjen esiintymiseen. Tämän ratkaisuehdotuksen 69 kohdassa esitetyistä syistä katson, että tällaista lähestymistapaa voidaan soveltaa käsiteltävän asian kaltaisessa tilanteessa, jossa niiden tuottajien/viejien, jotka eivät toimi yhteistyössä tutkimuksessa, osuus muodostaa valtaosan kyseisen tuotteen tuonnista.

72. Käsiteltävässä asiassa riidanalaisesta asetuksesta tai asiakirja-aineistosta ei käy kuitenkaan ilmi, että kyseisten toimielinten käytettävissä olisi ollut muita tietoja, jotka olisivat näyttäneet viittaavan kiertämiskäytäntöihin, lukuun ottamatta toteamusta Chin Haurin osallistumisesta jälleenlaivaustoimintaan.

47 — Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 45 kohta.

48 — Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 53 kohta.

49 — Asiakirja-aineistosta käy ilmi, että Chin Haurin tuonnin osuus oli 42 prosenttia unioniin suuntautuvasta Indonesiasta peräisin olevien polkupyörien tuonnista ja että riidanalaisen asetuksen 63 perustelukappaleessa mainittujen tuojien, jotka eivät ole toimineet yhteistyössä, tuonnin osuus kyseisestä tuonnista oli 9 prosenttia.

50 — Erityisesti huomattavan paljon kokoonpanotoimintaa (ks. tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, 53 kohta).

73. Katson lisäksi joka tapauksessa, että kun toimielimet päättävät perustaa kiertämisen toista tunnusmerkkiä koskevan päätelmänsä tiettyjen käytäntöjen esiintymiseen, kuten käsiteltävässä asiassa, niiden on perusteltava päätelmänsä oikeudellisesti riittävällä tavalla.

74. Näin ollen kysymys siitä, onko neuvoston toteamus Chin Haurin osallistumisesta jälleenlaivauskäytäntöihin perusteltu, on käsiteltävässä asiassa ratkaiseva tarkastettaessa kiertämisen toista tunnusmerkkiä koskevan neuvoston päätelmän lainmukaisuutta.⁵¹

– Näyttö Chin Haurin osallistumisesta jälleenlaivaustoimintaan

75. Kun toimielimet pyrkivät käsiteltävän asian tavoin perustelemaan kiertämisen toista tunnusmerkkiä – joka on näytettävä toteen edellä todetun mukaisesti maan tasolla – koskevia päätelmiään sellaisilla toteamuksilla, jotka koskevat yksittäisen viejän/tuottajan osallistumista kiertämiskäytäntöihin, tämän ratkaisuehdotuksen 45 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella kyseisiin toteamuksiin liittyvä todistustaakka kuuluu toimielimille.⁵²

76. Perusasetuksen 18 artiklan 1 ja 6 kohdan mukaisesti toimielimet voivat kuitenkin yhteistyön puuttuessa tehdä päätelmänsä käytettävissä olevien tietojen perusteella. Kuten tämän ratkaisuehdotuksen 49–52 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä käy ilmi, toimielimillä on tällaisessa tapauksessa selvästi kevennetty todistustaakka ja niillä on lupa tehdä päätelmänsä yhtäpitävien seikkojen kokonaisuuden perusteella.

77. Otan tässä yhteydessä esille, että unionin tuomioistuin on noudattanut tällaista 18 artiklan 1 ja 6 kohdan tulkintaa tuomiossa Simon, Evers & Co. ja tuomiossa APEX, kun kyseessä on ollut kiertämisen esiintyminen yleensä.⁵³ Lisäksi se on soveltanut tällaista tulkintaa tuomiossa Simon, Evers & Co. konkreettisesti kiertämisen tunnusmerkkien, erityisesti toisen tunnusmerkin, yhteydessä.⁵⁴ Sitä vastoin se ei ole missään vaiheessa soveltanut sitä yksittäin tarkasteltua yritystä koskeviin toteamuksiin.

78. Kun otetaan huomioon perusasetuksen 18 artiklan 1 ja 6 kohdan säännösten sanamuoto, jossa viitataan yksikössä osapuoleen, jota asia koskee, katson kuitenkin, että kyseistä tulkintaa voidaan soveltaa toteamuksiin, joita toimielimet ovat tehneet kiertämistä koskevan tutkimuksen yhteydessä yksittäisestä yrityksestä, joka ei ole toiminut yhteistyössä tutkimuksessa.

79. Tämän perusteella käsiteltävässä asiassa toimielimiin kohdistui kevennetty todistustaakka, koska Chin Haur ei ollut toiminut yhteistyössä, ja ne pystyivät näin perustelemaan kyseisen yrityksen osallistumista kiertämiskäytäntöihin koskevan päätelmänsä oikeudellisesti riittävällä tavalla yhtäpitävien seikkojen kokonaisuudella.

80. On kuitenkin todettava, että kun unionin yleinen tuomioistuin arvioi valituksenalaisen tuomion 95–105 kohdassa yksityiskohtaisesti neuvoston käytettävissä olleita tietoja, joiden perusteella neuvosto päätteli riidanalaisen asetuksen 62 perustelukappaleessa Chin Haurin osallistuneen jälleenlaivaustoimintaan, se ei ottanut oikeastaan huomioon niitä oikeudellisia seurauksia, jotka johtuivat siitä, että Chin Haurin todettiin jättäneen toimimatta yhteistyössä tutkimuksen aikana. Kuten Maxcom on tuonut esille, kyseessä on kuitenkin arviointiin olennaisesti vaikuttava osa, minkä myös

51 — Tämä pätee sitäkin suuremmalla syyllä, kun otetaan huomioon, etteivät kaksi muuta päätelmän perustana ollutta seikkaa riittäneet sellaisenaan perustelemaan päätelmää oikeudellisesti riittävällä tavalla, kuten tämän ratkaisuehdotuksen 87 kohdassa on todettu.

52 — Jos kyseinen tuottaja/viejä on esittänyt perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisen vapautusta koskevan pyynnön, toimielimet voivat käyttää perusteluna tuottajan/viejän toimittamia tietoja. Tämä ei kuitenkaan vaikuta mitenkään siihen, että perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kiertämisen tunnusmerkkien täyttymisen toteen näyttäminen on edelleen toimielinten tehtävä (ks. perusasetuksen 13 artiklan 4 kohtaan perustuvaan arviointiin liittyvästä todistustaakasta sen sijaan tämän ratkaisuehdotuksen alaviite 35).

53 — Ks. edellä 49–53 kohta.

54 — Tuomio 4.9.2014 (C-21/13, EU:C:2014:2154, 50–56 kohta).

unionin yleinen tuomioistuin on vahvistanut. Yhteistyön puuttuminen vaikuttaa nimittäin perustavalla tavalla siihen näytön tasoon, joka neuvoston oli saavutettava voidakseen perustella oikeudellisesti riittävällä tavalla Chin Hauria koskevat päätelmänsä, joilla puolestaan perusteltiin yleinen päätelmä kiertämiskäytäntöjen esiintymisestä Indonesiassa.

81. Tarkasteltaessa valituksenalaisen tuomion merkityksellisiä kohtia voidaan sitä vastoin havaita, että vaikka unionin yleinen tuomioistuin käyttää termiä ”tiedot”, todellisuudessa se vaati neuvostolta pikemminkin tiukan näyttöperusteen soveltamista. Tämä näkyy selvästi unionin yleisen tuomioistuimen todetessa, että neuvoston olisi pitänyt näyttää toteen Chin Haurin osallistuminen jälleenlaivaukseen sellaisten seikkojen perusteella, jotka osoittavat tällaisen jälleenlaivauksen vakuuttavasti.⁵⁵

82. Asiaan liittyvistä valituksenalaisen tuomion kohdista Chin Haurin yhteistyön puuttumisen seuraukset mainitaan ainoastaan tuomion 103 kohdassa, jossa unionin yleinen tuomioistuin toteaa, ettei se seikka, että Chin Haur ei esittänyt todisteita, joilla se olisi näyttänyt toteen edes olevansa indonesialainen tuottaja tai täyttävänsä perusasetuksen 13 artiklan 2 kohdassa säädetty perusteet, osoittanut itsessään sitä, että Chin Haur olisi osallistunut jälleenlaivaustoimintaan. Vaikka yksin yhteistyön puuttumisella ei voida tietenkään perustella kiertämistä koskevaa olettaa,⁵⁶ toimielimet eivät voineet kuitenkaan selvittää varmuudella, että Chin Haur harjoittaa tosiasiallista polkupyörien valmistusta, nimenomaan sen yhteistyön puuttumisen vuoksi.

83. Sen toteaminen, että yritys on todella viemänsä tuotteen tuottaja, on selkeästi ehdoton ennakkoodellytys sille mahdolliselle päätelmälle, ettei yrityksen vientitoiminta johdu kiertämiskäytännöistä. Jos päinvastoin ei ole mahdollista osoittaa, ettei kyseinen yritys ole todellinen tuottaja, on tämä viite siitä, etteivät sen viemät tuotteet ole peräisin todellisesta tuotantotoiminnasta.

84. Näin ollen katson, että unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut virheellisesti perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa, kun se ei ole ottanut todella huomioon Chin Haurin tutkimuksen aikaisen yhteistyön puuttumisesta johtuvia oikeudellisia seurauksia arvioinnissaan, jonka perusteella se on päätellyt, ettei neuvostolla ollut riittävästi tietoja voidakseen perustellusti väittää Chin Haurin osallistuneen jälleenlaivaukikäytäntöihin. Tämä virhe on toistunut unionin yleisen tuomioistuimen implisiittisessä toteamuksessa,⁵⁷ jolla se perusteli riidanalaisen asetuksen kumoamista ja jonka mukaan riidanalaisen asetuksen 64 perustelukappaleessa esitetty päätelmä, joka koski Kiinasta peräisin olevien tuotteiden jälleenlaivausta Indonesian kautta, oli kyseisen tietojen riittämättömyyden vuoksi virheellinen. Valituksenalainen tuomio on näin ollen mielestäni kumottava.

iii) Perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan virheellistä tulkintaa koskevien valitusperusteiden yhteydessä esitetyt muut väitteet

85. Kattavuuden vuoksi esitän seuraavat muutamat huomautukset myös muista väitteistä, jotka on esitetty perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan virheellistä tulkintaa koskevien valitusperusteiden yhteydessä.

86. Kyseessä ovat toimielinten esittämät väitteet, joiden mukaan unionin yleisen tuomioistuimen soveltama lähestymistapa johtaa siihen, että niiden olisi osoitettava, että jokainen tutkimuksen kohteena olevan maan tuottaja/viejä osallistuu jälleenlaivaukikäytäntöihin; mielestäni nämä väitteet perustuvat kuitenkin valituksenalaisen tuomion ja riidanalaisen asetuksen virheelliseen tulkintaan. Chin Haur on mielestäni oikeassa väittäessään, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole katsonut missään tuomion kohdassa, että toimielinten on osoitettava konkreettisesti, että jokainen yksittäinen tuottaja/viejä osallistuu jälleenlaivaustoimintaan. Kuten olen todennut tämän ratkaisuehdotuksen 56

55 — Ks. valituksenalaisen tuomion 97 ja 100 kohta.

56 — Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 51 kohta.

57 — Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 60–62 kohta.

ja 57 kohdassa,⁵⁸ käsiteltävässä asiassa neuvosto itse on sekoittanut maan tasolla tehtävän arvion ja yksittäisen yrityksen tasolla tehtävän arvion käyttäessään yksittäistä tuottajaa/viejää koskevia toteamuksia maan tasolla esittämiensä päätelmien perusteena. Näin ollen kaikki tähän olettamaan perustuvat toimielinten väitteet on hylättävä.⁵⁹

87. Väitteet, joissa riitautetaan unionin yleisen tuomioistuimen päätelmien riittävyys riidanalaisen asetuksen kumoamiseen, on mielestäni niin ikään hylättävä. Jos Chin Haurin osallistumista jälleenlaivauskäytäntöihin koskeva toteamus nimittäin olisi virheellinen tai riittämättömällä tavalla perusteltu, kuten unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisessa tuomiossa katsonut, kiertämistoiminnan esiintymistä Indonesiassa koskeva toteamus perustuisi yksinomaan riidanalaisen asetuksen 64 perustelukappaleessa mainittuihin kahteen muuhun seikkaan. Ensimmäinen näistä kahdesta muusta seikasta eli kaupan rakenteen muutos on kuitenkin ensimmäinen kiertämisen tunnusmerkki. Sitä ei siis voida pitää sellaisenaan viitteenä toisen tunnusmerkin täyttymisestä, vaan toimielinten on näytettävä toteen ne kaikki.⁶⁰ Toisen jäljellä olevan seikan eli unioniin suuntautuvasta kokonaistuonnista 9 prosentin osuutta edustavien tuottajien/viejien yhteistyön puuttumisen osalta ratkaisuehdotuksen 51 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä käy ilmi, ettei pelkän yhteistyön puuttumisen perusteella voida olettaa, että kiertämistä esiintyy. Näin ollen se ei siis ole sellaisenaan kiertämisen toisen tunnusmerkin osoittava viite.

88. Näin ollen toisin kuin valittajat väittivät käsiteltävässä asiassa, jos unionin yleinen tuomioistuin olisi ollut oikeassa katsoessaan, että Chin Hauria koskeva toteamus oli virheellinen, tällä olisi voitu perustella riidanalaisen asetuksen kumoaminen.

B Puutteellisia perusteluja, ristiriitaisia perusteluja ja tosiseikkojen ottamista huomioon vääristyneellä tavalla koskevat valitusperusteet

1. Asianosaisten lausumat

89. Toisessa valitusperusteiden ryhmässä toimielimet kyseenalaistavat valituksenalaisen tuomion perustelut. Neuvosto väittää myös, että tosiseikkoja on otettu huomioon vääristyneellä tavalla.

90. Toimielimet tuovat ensin esille, ettei valituksenalaisessa tuomiossa selitetä, miksi neuvosto oli väitetysti rikkonut perusasetuksen 13 artiklan 1 kohtaa. Ensinnäkään valituksenalaisesta tuomiosta ei käy niiden mukaan ilmi, oliko neuvoston tekemä virhe pelkkä arviointivirhe vai ilmeinen arviointivirhe. Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin ei selitä, miksi se tukeutuu siihen seikkaan, ettei Chin Haurilla ollut riittävää tuotantokapasiteettia, vaikka riidanalaisen asetuksen 62 perustelukappaleessa tuodaan esille tosiseikkana, ettei Chin Haurilla ollut riittäviä välineitä. Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin on perustanut jälleenlaivauskäytäntöjä koskevien riittävien todisteiden puuttumisesta tekemänsä päätelmän tarkastuskäynnistä tekemäänsä arviointiin, mutta se ei ole kuitenkaan perustellut, miksi neuvostolla ei ollut riittäviä todisteita pystyäkseen näyttämään jälleenlaivauskäytännöt toteen Chin Haurin ennen kyseistä tarkastusta esittämien kirjallisten tietojen perusteella.

91. Toiseksi komissio pitää valituksenalaisen tuomion perusteluja ristiriitaisina. Komissio pohtii valituksenalaisen tuomion 94 kohdan pohjalta tässä yhteydessä ensinnäkin sitä, miten Chin Haurin toimittamilla todisteilla ei voitaisi osoittaa sen osallistuneen myös jälleenlaivaustoimintaan, jos niistä kerran kävi ilmi, että Chin Haur osallistui kiertämiseen kokoonpanotoiminnalla. Toiseksi komissio

58 — Ks. tästä myös tämän ratkaisuehdotuksen 48 ja 75 kohta.

59 — Edellä esitetyssä päättelyssä on otettu huomioon erityisesti tämän ratkaisuehdotuksen 35 kohdassa esitetyt väitteet, jotka koskevat perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan tehokasta vaikutusta sekä kiertämiskäytännön käsitteen ja yhden sen ilmentymän sekoittamista toisiinsa.

60 — Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 45 kohta.

moittii unionin yleistä tuomioistuinta ristiriitaisista lausumista: unionin yleinen tuomioistuin väittää yhtäältä, että ainoa neuvoston käytössä ollut näyttö oli tarkastuskertomus, ja toisaalta se toteaa valituksenalaisen tuomion 138 kohdassa, että Chin Haurin harjoittama kiertäminen voitiin todeta käytettävissä olevan laajan tietoaineiston perusteella.

92. Neuvosto väittää toissijaisesti, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut tosiseikkoja vääristyneellä tavalla huomioon. Jälleenlaivaus oli näytetty asianmukaisesti toteen maan tasolla ja Chin Haurin esittämä vapautusta koskeva pyyntö oli perusteeton, joten unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt päätellä tiedossa olleiden tosiseikkojen perusteella, että Chin Haur harjoitti jälleenlaivaustoimintaa.

93. Chin Haur kiistää komission väitteet.

2. Asian arviointi

94. Perustelujen puuttumista koskevien väitteiden osalta on muistutettava ensinnäkin, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tuomion perusteluista on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmettävä unionin yleisen tuomioistuimen päättely siten, että niille, joita ratkaisu koskee, selviävät sen syyt ja että unionin tuomioistuin voi tutkia ratkaisun laillisuuden. Perusteluvelvollisuus, joka koskee unionin yleistä tuomioistuinta Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 36 artiklan ja 53 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti, on täytetty, vaikka perustelu olisi implisiittinen, kunhan ne, joita asia koskee, saavat perustelun avulla selville syyt, joiden vuoksi unionin yleinen tuomioistuin ei ole hyväksynyt niiden väitteitä, ja unionin tuomioistuimella on käytettävissään riittävät tiedot, jotta se pystyy harjoittamaan valvontaansa.⁶¹

95. Tämän ratkaisuehdotuksen 58–62 kohdasta käy kuitenkin ilmi, että vaikka unionin yleinen tuomioistuin ei perustellut valituksenalaisessa tuomiossa yksityiskohtaisesti, miten riidanalainen asetus päädyttiin kumoamaan Chin Hauria koskevin osin, perustelut voidaan johtaa yksiselitteisesti kyseisestä tuomiosta, niin että unionin tuomioistuin voi tutkia ratkaisun laillisuuden. Tämän perusteella ei siis mielestäni ole mahdollista katsoa, että valituksenalaisen tuomion perustelut olivat puutteelliset.

96. Muiden väitteiden osalta on todettava ensinnäkin, ettei väitettä, jonka mukaan valituksenalaisen tuomion perustelut ovat siten puutteelliset, ettei niissä selitetä, onko neuvoston tekemä virhe pelkkä arviointivirhe vai ilmeinen arviointivirhe, voida mielestäni hyväksyä. Nimittäin vaikka on tietenkin toivottavaa, että unionin yleinen tuomioistuin ilmaisee tuomioissaan soveltamansa tuomioistuINVALVONNAN perusteen, tuomion perusteluja ei voida pitää puutteellisenä pelkästään siitä syystä, ettei unionin yleinen tuomioistuin ilmaise nimenomaisesti tuomioistuINVALVONNASSA käyttämänsä perustetta. Toimielimet eivät ole kuitenkaan kyseenalaistaneet aineellisesti virheellisen tuomioistuINVALVONNAN perusteen soveltamista, vaan niiden väite koskee ainoastaan perustelujen puutteellisuutta,⁶² joten kysymys siitä, onko valituksenalaisessa tuomiossa konkreettisesti sovellettu peruste virheellinen vai ei, ei kuulu käsiteltävien valitusten kohteeseen.

61 — Ks. vastaavasti erityisesti tuomio 10.4.2014, Areva ym. v. komissio (C-247/11 P ja C-253/11 P, EU:C:2014:257, 54 ja 55 kohta).

62 — On syytä tuoda esille, että perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdan virheellistä soveltamista koskevan ensimmäisen valitusperusteensa yhteydessä komissio todettuaan, ettei valituksenalainen tuomio ole riittävästi perusteltu niiden syiden osalta, joiden vuoksi riidanalaisella asetuksella rikottaisiin kyseistä säännöstä, pitää oikeudellisenä virheenä sitä, ettei valituksenalaisessa tuomiossa mainita edes tuomioistuINVALVONTAA koskevaa normia eikä etenäkään täsmennetä, onko neuvosto tehnyt pelkän arviointivirheen vai ilmeisen arviointivirheen. Komissio ei esitä tässä yhteydessä perusteluita tästä väitteestä, vaan tyytyy viittaamaan nimenomaisesti ainoastaan puutteellisia perusteluja koskevaan toiseen valitusperusteeseensa, jossa asiaa on sen mukaan tarkasteltu lähemmin. On todettava, että unionin yleisen tuomioistuimen soveltamaa tuomioistuINVALVONTAA koskevan kriteerin mainitsematta jättämisen sellaista yksinkertaista luokittelua oikeudelliseksi virheeksi, jota ei ole tuettu minkäänlaisella argumentilla tai kehittelillä, lukuun ottamatta yleisluonteista viittausta perustelujen puuttumista koskevaan valitusperusteeseen, ei voida tulkita argumentiksi, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin olisi ylittänyt vaaditun tuomioistuINVALVONNAN tason ja loukannut näin tämän ratkaisuehdotuksen 44 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä vahvistettua toimielinten harkintavaltaa. Näin ollen kyseinen komission väite vastaa sisällöltään edellisessä kohdassa analysoitua puutteellisia perusteluja koskevaa väitettä. Huomautan tässä yhteydessä, että unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 168 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaan valittajien on esitettävä riittävällä tavalla perustelut, joihin valituksen tueksi vedotaan.

97. Toiseksi ei voida hyväksyä myöskään väitettä, joka koskee riittävän tuotantokapasiteetin käsitteen ja riittävien tuotantovälineiden käsitteen välisen eron selittämättä jättämistä. Näitä kahta käsitettä on nimittäin käytetty puhuttaessa samasta asiasta eli Chin Haurin tuotantotoiminnasta, jonka osalta neuvosto ei ollut unionin yleisen tuomioistuimen mielestä osoittanut oikeudellisesti riittävällä tavalla päätelmäänsä, jonka mukaan Chin Haurin tuonnin määrää ei voitu perustella niillä.

98. Kolmanneksi on mielestäni hylättävä myös väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei selvittänyt, miksi neuvostolla ei ollut riittäviä todisteita voidakseen osoittaa jälleenlaivauskäytännöt Chin Haurin esittämien kirjallisten tietojen perusteella. Oikeuskäytännöstä käy nimittäin ilmi, ettei unionin tuomioistuin voi vaatia, että unionin yleinen tuomioistuin perustelee jokaisen valintansa, kun se hyväksyy ratkaisunsa tueksi tietyn näytön ennemmin kuin jonkin muun. Toisenlainen ratkaisu johtaisi siihen, että unionin tuomioistuin korvaa näitä seikkoja koskevalla arvioinnillaan unionin yleisen tuomioistuimen tekemän arvioinnin, mikä ei kuulu sen toimivaltaan.⁶³

99. Katson toiseksi ristiriitaista perustelua koskevista väitteistä, että komission esittämä ensimmäinen väite perustuu valituksenalaisen tuomion virheelliseen tulkintaan. Unionin yleinen tuomioistuin ei nimittäin tuo valituksenalaisen tuomion 94 kohdassa millään tavalla esille, että Chin Haurin toimittama näyttö olisi viitannut siihen, että Chin Haur osallistui kiertämiseen kokoonpanotoiminnallaan. Myöskään toinen komission esille ottamista väitetyistä ristiriidoista ei tue ristiriitaisia perusteluja koskevaa väitettä. Unionin yleinen tuomioistuin nimittäin luettelee valituksenalaisen tuomion 138 kohdassa ainoastaan ne aineistot, joita neuvosto on käyttänyt todetessaan, että *kaikki* kiertämisen tunnusmerkit täyttyvät, ja se tekee näin vastatakseen väitteeseen, jonka mukaan neuvosto ei ollut selvittänyt käytettävissä olleiden tietojen luonnetta.⁶⁴ En näe tässä ristiriitaa kyseisen tuomion 96 ja 102 kohdissa oleviin toteamuksiin, joiden mukaan neuvosto on perustanut päätelmänsä suurelta osin tarkastuskertomukseen, sillä kyseessä ovat tosiseikastoa koskevat toteamukset, joiden perusteella neuvosto on todennut Chin Haurin osallistuneen jälleenlaivaustoimintaan.

100. Kolmanneksi tosiseikkojen ottamista huomioon vääristyneellä tavalla koskevan neuvoston väitteen osalta on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan tällaisen vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen on ilmentävä asiakirja-aineistosta selvästi ilman, että tosiseikastoa ja selvitystä on tarpeen ryhtyä arvioimaan uudelleen.⁶⁵ Neuvoston esittämä väite perustuu kuitenkin lähtökohtaan, jonka mukaan jälleenlaivaustoiminnan esiintyminen maan tasolla oli näytetty toteen myös siinä tapauksessa, ettei Chin Haurin osallisuudesta jälleenlaivaustoimintaan esitettyyn toteamukseen liittyisi virhettä. Kuten tämän ratkaisuehdotuksen 85 kohdassa on todettu, näin ei mielestäni ole. Unionin yleinen tuomioistuin toteaa valituksenalaisessa tuomiossa ainoastaan, että asiakirja-aineistoon sisältyvien tietojen perusteella neuvosto ei voinut päätellä Chin Haurin olevan osallisena jälleenlaivaustoiminnassa. Näin tehdessään unionin yleinen tuomioistuin ei ota tosiseikkoja vääristyneellä tavalla huomioon, vaan tekee mielestäni oikeudellisen virheen, kun se ei ota huomioon sitä olennaista seikkaa, ettei Chin Haur toiminut yhteistyössä tutkimuksessa, sillä tällä seikalla on ratkaiseva vaikutus sen näytön tasoon, joka toimielinten on esitettävä kyseisen osallisuuden osoittamiseksi.

101. Edellä esitetyn perusteella sekä komission asiassa C-253/15 P esittämä toinen valitusperuste että neuvoston asiassa C-259/15 P esittämä toinen valitusperuste on mielestäni hylättävä.

63 — Ks. tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP (C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 161 kohta).

64 — Ks. valituksenalaisen tuomion 129 kohta.

65 — Ks. tuomio 2.6.2016, Photo USA Electronic Graphic v. neuvosto (C-31/15 P, EU:C:2016:390, 52 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

C Komission asiassa C-253/15 P esittämä menettelyllisten oikeuksien loukkaamista koskeva valitusperuste

1. Asianosaisten lausumat

102. Kolmannella valitusperusteellaan komissio väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on loukannut sen menettelyllisiä oikeuksia kieltämällä sitä jättämästä väliintulokirjelmää. Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin teki komission mukaan ilman perusteluita päätöksen asian käsittelystä nopeutetussa menettelyssä, joka sulkee pois komission kirjallisen väliintulon menettelyn aikana voimassa olleen unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 a artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Myös myöhemmin 25.6.2014 esitetty komission hakemus, joka koski väliintulokirjelmän jättämistä prosessinjohtotoimen yhteydessä, hylättiin ilman perusteluita. Unionin yleinen tuomioistuin kieltäytyi lisäksi itsepintaisesti antamasta komissiolle lupaa kirjallisten huomautusten esittämiseen, mitä ei voitu perustella tarpeella nopeuttaa asian käsittelyä, mikä käy ilmi siitä, että unionin yleisellä tuomioistuimella kesti 19,3 kuukautta antaa tuomionsa, kun sen menettelyiden keskimääräinen kesto oli 23,4 kuukautta vuonna 2014. Lisäksi unionin yleisen tuomioistuimen toteamukset, joissa on komission mukaan tehty oikeudellisia virheitä, liittyvät sen tutkimustoimintaan ja erityisesti tarkastuskäyntien yhteydessä laadittujen tarkastuskertomusten merkitykseen. Nämä toteamukset olisivat komission mukaan olleet toisenlaisia, jos komissio olisi saanut luvan esittää kantansa ennen suullista käsittelyä.

103. Chin Haur kiistää komission väitteet.

2. Asian arviointi

104. Vaikka on totta, että toimielimillä on etuoikeus olla väliintulijoina eikä niiden tarvitse osoittaa, että asian ratkaiseminen koskee niiden etua,⁶⁶ tästä ei seuraa, ettei unionin tuomioistuinten työjärjestyksiin sisältyviä määräyksiä sovellettaisi niihin.

105. Käsiteltävässä asiassa on tuotava ensinnäkin esille, että asiakirja-aineiston perusteella komissio esitti väliintulohakemuksensa 17.10.2013 eli sen jälkeen, kun unionin yleinen tuomioistuin oli päättänyt hyväksyä Chin Haurin pyynnön ja siirtää asian käsiteltäväksi nopeutetussa menettelyssä.

106. Unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyn menettelyn aikana voimassa olleen unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 116 artiklan 3 kohdan mukaisesti väliintulijan on hyväksyttävä asia sellaisena kuin se on väliintulohetkellä. Näin ollen komissio ei voi missään tapauksessa kiistää sellaista päätöstä, joka on tehty ennen sen väliintulohakemuksen hyväksymistä, kuten asian ratkaisemista nopeutetussa menettelyssä koskeva päätös.

107. Saman työjärjestyksen 76 a artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaan on niin, että kun asia käsitellään nopeutetussa menettelyssä, väliintulija voi jättää väliintulokirjelmän vain, jos unionin yleinen tuomioistuin antaa siihen luvan työjärjestyksen 64 artiklan mukaisesti päätettävien prosessinjohtotoimien yhteydessä.

108. Sen osalta, että unionin yleinen tuomioistuin voi evätä osapuolen tekemän pyynnön prosessinjohtotoimista, on todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan lähtökohtaisesti on yksinomaan unionin yleisen tuomioistuimen asiana arvioida, onko sen ratkaistavana olevissa asioissa käytettävissä olevia tietoja mahdollisesti täydennettävä.⁶⁷

66 — Tuomio 29.10.1980, Roquette Frères v. neuvosto (138/79, EU:C:1980:249, 21 kohta).

67 — Ks. erityisesti tuomio 9.6.2016, PROAS v. komissio (C-616/13 P, EU:C:2016:415, 66 kohta oikeuskäytäntöviittaukseen).

109. Tässä yhteydessä unionin yleisen tuomioistuimen on ratkaistava, onko sen tarpeen käyttää prosessinjohtotoimen määräämistä koskevaa valtaansa käytettävissään olevien tietojen täydentämiseksi, sillä oikeudenkäyntiasiakirjojen todistusarvo kuuluu sen tosiseikkojen arviointia koskevaan yksinomaiseen toimivaltaan, eikä unionin tuomioistuin voi tutkia valituksen yhteydessä tosiseikkoja, paitsi jos unionin yleiselle tuomioistuimelle esitetty selvitys on otettu vääristyneellä tavalla huomioon tai jos tämän määrittämän tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi oikeudenkäyntiasiakirjoista.⁶⁸

110. Käsiteltävässä asiassa komissio ei ensinnäkään tuo esille selvitysaineiston ottamista huomioon vääristyneellä tavalla eikä myöskään unionin yleisen tuomioistuimen määrittämän tosiseikaston paikkansapitämättömyyttä. Toiseksi komission 25.6.2014 esittämässä hakemuksessa, jossa se pyysi lupaa jättää valituskirjelmä prosessinjohtotoimenä, ei yksilöity niitä nimenomaisia asiakirjoja tai objektiivisia seikkoja, jotka olisi ollut välttämätöntä toimittaa kirjallisena siksi, ettei suullinen lausuma riittänyt komissiolle sen perustelujen esittämiseksi. Kolmanneksi komissiolla oli ollut mahdollisuus esittää kantansa täysimääräisesti unionin yleisen tuomioistuimen istunnossa. Sen valituksessa ei täsmennetä, miten se seikka, että se oli voinut esittää kantansa ainoastaan istunnossa, vaikutti unionin yleisen tuomioistuimen toteamuksiin siten, että toteamukset olisivat olleet toiset, jos sen väliintulokirjelmän jättämistä koskeva hakemus olisi hyväksytty.

111. Komission esittämä kolmas valitusperuste on mielestäni näin ollen hylättävä.

112. Edellä esitetyn ja erityisesti tämän ratkaisuehdotuksen 84 kohdassa esitetyn päätelmän perusteella totean, että Maxcomin, komission ja neuvoston esittämät valitukset on mielestäni hyväksyttävä ja valituksenalainen tuomio on näin ollen kumottava.

VI Kanne unionin yleisessä tuomioistuimessa

113. Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan unionin tuomioistuin voi ratkaista asian lopullisesti silloin, kun unionin yleisen tuomioistuimen päätös kumotaan, jos asia on ratkaisukelpoinen. Näin on mielestäni käsiteltävässä asiassa, kuten myös Chin Haur on todennut.

114. Arvioitavaksi tulevat siis Chin Haurin unionin yleisessä tuomioistuimessa nostamansa kanteen yhteydessä esittämän ensimmäisen kanneperusteen toisen osan kolme väitettä. Tässä on muistutettava, että kuten tämän ratkaisuehdotuksen 44 kohdasta käy ilmi, oikeuskäytännön mukaan unionin tuomioistuinvalvonta rajoittuu kyseisessä kohdassa esitetyllä tavalla.

115. Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyy valituksenalaisessa tuomiossa ensimmäisen näistä kolmesta väitteestä mielestäni virheellisen arvioinnin perusteella. Väitteen mukaan neuvosto oli todennut virheellisesti riidanalaisen asetuksen 62 perustelukappaleessa, ettei Chin Haurilla ollut riittävästi tuotantovälineitä, millä voitaisiin perustella unioniin suuntautuvan viennin määrää.

116. Tämän ratkaisuehdotuksen 49–52 kohdassa viitatusa oikeuskäytännöstä ja 75–79 kohdassa esitetyistä näkemyksistä käy tässä yhteydessä ilmi, että käsiteltävän asian kaltaisessa tilanteessa toimielimillä oli kevennetty todistustaakka Chin Haurin yhteistyön puuttumisen vuoksi ja ne pystyivät tukemaan oikeudellisesti riittävällä tavalla kyseisen yrityksen osallistumista kiertämiskäytäntöihin koskevia päätelmiään yhtäpitävien seikkojen kokonaisuudella.

68 — Ks. vastaavasti tuomio 28.1.2016, Heli-Flight v. EASA (C-61/15 P, EU:C:2016:59, 94 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

117. Näin ollen katson, että se, että Chin Haur on tuonut unioniin huomattavan määrän polkupyöriä, joiden alkuperää ei ole onnistuttu osoittamaan,⁶⁹ ja se, että toisaalta samanaikaisesti ei ole näyttöä, joka osoittaisi Chin Haurin olevan todellinen polkupyörien tuottaja, ovat seikkoja, joiden avulla toimielimet voivat lisänäytön puuttuessa todeta loogisen ja järkevän yhteyden perusteella, että Chin Haur osallistui jälleenlaivaustoimintaan.⁷⁰ Näitä seikkoja tukevat lisäksi erinäiset muut seikat, jotka herättävät epäilyksen Chin Haurin todellisesta toiminnasta.⁷¹ Jos sen toiminnalle olisi ollut muu järkevä peruste kuin polkumyyntitullin välttäminen, Chin Haurin olisi pitänyt esittää näyttöä siitä.⁷²

118. Neuvosto ei ole näin ollen tehnyt ilmeistä arviointivirhettä todetessaan riidanalaisen asetuksen 62 perustelukappaleessa, että Chin Haur osallistui jälleenlaivaustoimintaan. Chin Haurin ensimmäisessä oikeusasteessa esittämän ensimmäisen kanneperusteen toisen osan ensimmäinen väite on siis mielestäni hylättävä.

119. Unionin yleisessä tuomioistuimessa ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn ensimmäisen kanneperusteen toisen osan toisessa väitteessä Chin Haur esittää neuvoston tehneen oikeudellisen virheen päätellessään jälleenlaivauksen esiintymisen pelkästään kaupan rakenteen muuttumisen perusteella. Sen mukaan neuvosto ei ole esittänyt todisteita kyseisestä jälleenlaivauksesta eikä osoittanut jälleenlaivaustoiminnan ja oletetun kaupan rakenteiden muuttumisen välistä syy-yhteyttä.

120. Tästä on todettava, että – kuten riidanalaisen asetuksen 64 perustelukappaleesta käy ilmi – on totta, että neuvosto viittaa kaupan rakenteen muuttumiseen yhtenä seikkana, jonka perusteella voidaan päätellä jälleenlaivaukskäytäntöjen esiintyminen Indonesiassa. Kuten tämän ratkaisuehdotuksen 87 kohdassa on kuitenkin todettu, kaupan rakenteiden muutos on ensimmäinen kiertämisen tunnusmerkeistä. Sitä ei siis voida sellaisenaan pitää viitteenä kiertämiskäytännöistä.

121. On kuitenkin todettava, toisin kuin Chin Haur on väittänyt unionin yleisessä tuomioistuimessa, ettei neuvosto ole käyttänyt yksinomaan tätä seikkaa perusteena riidanalaisen asetuksen 64 perustelukappaleessa. Se on nimittäin käyttänyt perusteena kahta muutakin seikkaa: ensiksi toteamusta Chin Haurin osallistumisesta jälleenlaivaukskäytäntöihin (Chin Haurin osuus unioniin suuntautuvasta polkupyörien kokonaistuonnista oli merkittävä (42 prosenttia)) ja toiseksi sitä, että osapuolet, joita asia koskee ja joiden osuus kyseisestä kokonaistuonnista oli 9 prosenttia, eivät olleet toimineet yhteistyössä tutkimuksen aikana. Kuten edellä on todettu,⁷³ tällainen yhteistyön puuttuminen ei tietenkään riitä sellaisenaan perustelemaan jälleenlaivaustoimintaa. Polkupyörien tuonti Indonesiasta unioniin lisääntyi kuitenkin huomattavasti Kiinasta peräisin olevien polkupyörien tuontia koskevan polkumyyntitullin käyttöönnoton jälkeen,⁷⁴ ja Chin Hauria koskevan toteamuksen taustalla oli viitteitä jälleenlaivaustoiminnasta Indonesian kautta, joten kyseinen yhteistyön puuttuminen voi olla lisätodiste, joka vahvistaa tällaisen toiminnan esiintymistä koskevan päätelmän.⁷⁵ Näin ollen neuvostolla oli oikeuskäytännössä tarkoitettulla tavalla riittävästi yhtäpitäviä seikkoja voidakseen käsiteltävässä asiassa perustella päätelmänsä, joka koski Indonesian kautta tapahtuvan kiertämisen esiintymistä.

69 — Ks. valituksenalaisen tuomion 118 kohta.

70 — Unionin tuomioistuin on käyttänyt ilmausta ”looginen ja järkeenkäyvä yhteys” tuomion 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154) 52 kohdassa.

71 — Unionin yleinen tuomioistuin on tuonut nämä seikat esille. Ks. valituksenalaisen tuomion 100 kohta sekä saman tuomion 105 kohdan ensimmäisessä virkkeessä esitetyt toteamukset.

72 — Ks. tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 56 kohdan loppuosa).

73 — Ks. tämän ratkaisuehdotuksen 51, 82 ja 87 kohta.

74 — Ks. riidanalaisen asetuksen 46 perustelukappale ja tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 52 kohta).

75 — Ks. vastaavasti tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co. (C-21/13, EU:C:2014:2154, 54 kohta), jota voidaan soveltaa analogisesti tämän ratkaisuehdotuksen 69 kohdassa esitettyjen toteamusten perusteella.

122. Neuvoston väitettiin tehneen oikeudellisen virheen, kun se ei osoittanut syy-yhteyttä jälleenlaivaustoiminnan ja kaupan rakenteen muuttumisen välillä, mistä on todettava seuraavaa. Ensinnäkin neuvoston on todettu kiistattomasti osoittaneen ilman virhettä, että kyseiseen toimintaan ei ollut mitään muuta taloudellista aihetta tai perustetta kuin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden välttäminen.⁷⁶ Toiseksi neuvoston mukaan tutkimuksessa ei käynyt ilmi, että polkupyörien kulutus Indonesiassa olisi kasvanut, minkä vuoksi tuottajat olisivat voineet päättää lisätä tuotantokapasiteettiaan. Lisäksi tutkimuksessa kävi ilmi, että vapautuksen saaneet kolme indonesialaista yritystä painottivat pikemminkin kotimaan markkinoita kuin vientimarkkinoita. Kolmanneksi on todettava, ettei mitään näyttöä esitetä niiden Chin Haurin väitteiden tueksi, joiden mukaan kaupan rakenteen muutos saattoi johtua tuotantokapasiteetin kasvusta Indonesiassa tai siitä, että kiinalaiset tuottajat siirsivät tuotantoaan Indonesiaan polkumyöntitullien korotuksen vuoksi, taikka siitä, että indonesialaiset tuottajat olivat käyttäneet Kiinasta unioniin suuntautuvan viennin vähenemistä hyväkseen lisätäkseen markkinaosuuttaan unionissa.

123. Näin ollen Chin Haurin ensimmäisessä oikeusasteessa esittämän ensimmäisen kanneperusteen toisen osan toinen väite on mielestäni niin ikään hylättävä.

124. Unionin yleisessä tuomioistuimessa esitetyn ensimmäisen kanneperusteen toisen osan kolmannessa väitteessä Chin Haur esittää, että lisätodisteiden puuttuessa sen toimittamia tietoja olisi pitänyt pitää perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina käytettävissä olevina tietoina, joiden perusteella neuvoston olisi pitänyt todeta, ettei jälleenlaivaustoimintaa esiintynyt.

125. Myös tämä väite on hylättävä. Unionin yleinen tuomioistuin on nimittäin todennut valituksenalaisessa tuomiossa, että Chin Haurin toimittamat tiedot olivat ristiriitaisia ja puutteellisia eikä niitä voitu tarkastaa, ja edellä esitetystä ensimmäisen ja toisen väitteen arvioinnista käy ilmi, että neuvostolla oli riittävästi viitteitä voidakseen todeta käsiteltävässä asiassa asiaan liittyvän oikeuskäytännön perusteella, että jälleenlaivaustoimintaa esiintyi.

126. Kaiken edellä esitetyn perusteella katson, että Chin Haurin nostama kumoamiskanne on hylättävä.

VII Oikeudenkäyntikulut

127. Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista, jos valitus on perusteeton tai jos se hyväksytään ja unionin tuomioistuin itse ratkaisee riidan lopullisesti. Saman työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla valituksen käsittelyyn sovellettavan työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

128. Jos unionin tuomioistuin hyväksyy kolmea yhdistettyä valitusta koskevan arviointini, Chin Haur on asian hävinnyt asianosainen. Koska Maxcom, neuvosto ja komissio ovat vaatineet Chin Haurin velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ehdotan unionin tuomioistuimelle, että se velvoittaa Chin Haurin korvaamaan Maxcomille, komissiolle ja neuvostolle ensimmäisessä oikeusasteessa ja nyt esillä olevien valitusten käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

VIII Ratkaisuehdotus

129. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin ratkaisee asian seuraavasti:

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 19.3.2015 antama tuomio Chin Haur Indonesia vastaan neuvosto (T-412/13, EU:T:2015:163) kumotaan.

⁷⁶ — Ks. riidanalaisen asetuksen 92 perustelukappale.

- 2) Chin Haur Indonesia, PT:n nostama kumoamiskanne hylätään.
- 3) Chin Haur Indonesia, PT velvoitetaan korvaamaan Maxcom Ltd:lle, Euroopan komissiolle ja Euroopan unionin neuvostolle ensimmäisessä oikeusasteessa ja nyt esillä olevien valitusten käsittelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.